

சிவமயம்

அமரர்

செல்லத்தம்ரி சன்ருகலிங்கம்

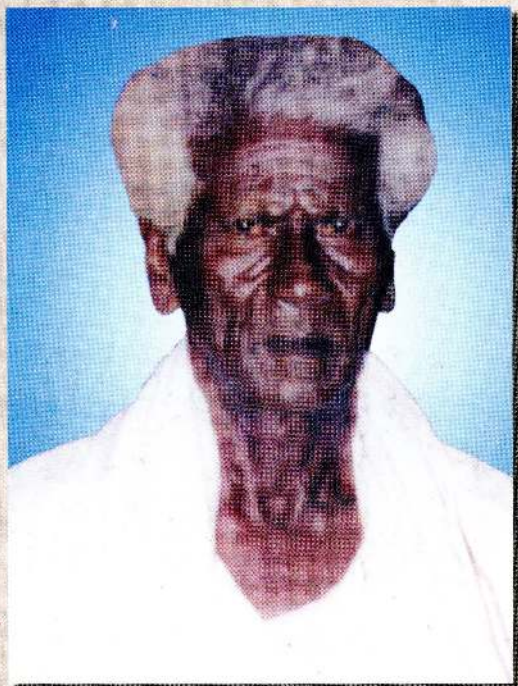
அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த

நினைவு மலர்

12-01-2005

பிறந்தது மண்ணில் போவது விண்ணில்
என்பதை உணர்த்தி இறைபதமெய்திய பெருமகன்

தோற்றம்
18.11.1922

அமரர்

மறைவு
14.12.2004

செல்லத்தம்பி சண்முகலிங்கம்

அவர்கள்

(கார்த்திகை 28 திங்கள்
திதி-பூர்வபக்க துதியை)

திதி வெண்பா

சீர்மேவு தாரண ஆண்டு கார்த்திகை
சேர் பூர்வபக்க துதியை தனில்
பார் போற்றும் உத்தமர் சண்முகலிங்கம்
பரமன் சேவடிகீழ் நிலை பேறுற்றார்.

உ
சீவமாயம்

அமரர்

செல்லத்தம்பி சண்டுகலிங்கம்

அவர்களின்

விலாபப்பேறு குறித்த

நினைவு மலர்

12-01-2005

சமர்ப்பணம்

எம் குடும்ப விருட்சத்திற்கு ஆலமரமாய்
நின்று நிலூல் தந்து வாழ்வாங்கு நாங்கள்
பாசமுடன் வாழ வழியாவும் செய்து இறை
சிந்தையோடு வாழ்ந்து இன்று பாவிகளாய்
எமை இங்கு கதறியழ வைத்துவிட்டு
ஐங்கரன் தாழே சரணம் என அடைந்து
விட்ட எம் பாசமிகு தெய்வத்திற்கு
இம் மலர் சமர்ப்பணம்.

குடும்பத்தினர்

தோத்திரப் பாக்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் துதி

நெஞ்சக் கனகல்லு நெகிழ்ந் துருகத்
தஞ்சத் தருள்சண் முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புனைமாலை சிறந் திடவே
பஞ்சக் கரவானை பதம் பணிவாம்

தேவாரம்

எல்லா உலகமு மானாய் நீயே
ஏகம்ப மேவி யிருந்தாய் நீயே
நல்லாரை நன்மை யறிவாய் நீயே
ஞானச் சுடர்விளக்காய் நின்றாய் நீயே
பொல்லா வினைக ளறுப்பாய் நீயே
புகழ்ச் சேவடியன்மேல் வைத்தாய் நீயே
செல்வாய செல்வந் தருவாய் நீயே
திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ

திருவாசகம்

ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யான்கழற்கு
அன்பிலை என்புருகிப்
பாடு கின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை
பணிகிலை பாதமலர்
சூடு கின்றிலை சூட்டுகின்றதுமில்லை
துணையிலி பிணநெஞ்சே
தேடு கின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை
செய்வதொன் றறியேனே.

திருவிசைப்பா

இடர்கெடுத் தென்னை ஆண்டுகொண் டென்னுள்
இருட்பிழம் பறவெறிந் தெழுந்த
சுடர்மணி விளக்கின் உள்ளொளி விளங்குந்
தூயநற் சோதியுட் சோதீ !
அடல்விடைப் பாகா ! அம்பலத் கூத்தா !
அயனொடு மாலறி யாமை
படரொளி பரப்பின் பரந்துநின் றாயைத்
தொண்டனேன் பணியுமா பணியே

திருப்பல்லாண்டு

மண்ணுக தில்லை வளர்கநம் பக்தர்கள் வஞ்சகர் போயகல
பொன்னின் செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து புவனி யெல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவாள் உமைகோன் அடியோ முக்கருள் புரிந்து
பின்னைப் பிறவி அறுக்க நெறிதந்த பித்தற்கு பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்புராணம்

ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணம் ஒரு மூன்றும்
திருந்துசாத் துவிகமே ஆக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்.

திருப்புகழ்

பக்தியால் யானுனைப் பலகாலம்
பற்றியே மாதிருப் புகழ்பாடி
முத்தனா மாறெனப் பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற் கருள்வாயே
உத்தமா தானசற் குணநேயா
ஒப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத் திநிபாதா
வெற்றிவே லாயுதப் பெருமானே

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

அமரர். திரு.செல்லத்தம்பி சண்முகலிங்கம்

அவர்களின்

வாழ்க்கை வரலாறு

வேலணை மேற்குக் கிராமம் சைவமும், தமிழும் ஒருங்கே வளர்ந்து பல்வேறு வரலாற்றுச் சிறப்புகளைக் கொண்டது. கருங்கற் திருப்பணியுடன் கூடிய பெரியபுலம் மகா கணபதிப்பிள்ளையார் (முடிப்பிள்ளையார்) ஆலயம் இக்கிராமத்தின் பல்வேறு பண்பாட்டு ஆன்மீகப் பாரம்பரியங்களுக்கு நிலைக்களமாக விளங்கி வருகிறது. இராசா உபாத்தியாயர் பள்ளிக்கூடம் (நடராஜ வித்தியாசாலை) கந்தப்பர் பள்ளிக்கூடம் (சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை) வேலணை மத்திய கல்லூரி ஆகிய அறிவாலயங்கள் இப்பிரதேசத்தின் அபிவிருத்திக்கு பல வழிகளில் பங்களிப்பை வழங்கி வருகின்றன.

இத்தகைய மருத நிலம் சூழ்ந்த இக்கிராமத்தில் உயர் வேளாண் குடியில் பிரபல நாட்டு வைத்தியர் செல்லத்தம்பி இலட்சுமிப்பிள்ளை தம்பதிகளுக்கு மகனாக சண்முகலிங்கம் அவர்கள் 13.11.1922 இல் பிறந்தார். செல்லத்தம்பி வைத்தியர் எமது கிராமத்தில் பிரபல்யம்பெற்ற நாட்டு வைத்தியராக விளங்கினார். நாடி பிடித்து வைத்தியம் செய்வதில் செல்லத்தம்பி வைத்தியரை யாரும் வெல்ல முடியாது என்று கூறுவார்கள். சண்முகலிங்கம் அவர்களுக்கு சிவபாக்கியம், இராசம்மா, சவுந்தரநாயகி, சாந்தலிங்கம், திலகவதி ஆகியோர் சகோதரர்களாக விளங்கினார்கள். இவர்களில் சாந்தலிங்கம் என்பவரும் தந்தையாரின் வைத்தியத் தொழிலையும் செய்து வந்தார். சண்முகலிங்கம் அவர்களும் பலருக்குக் கைமருந்துகளைச் சொல்வதிலும் வல்லவராக விளங்கினார்.

சண்முகலிங்கம் அவர்கள் தமது கல்வியை வேலணை மேற்கு இராசா வாத்தியார் பள்ளிக்கூடத்தில் பெற்றுக் கொண்டார். தந்தையாரின் வைத்தியத் தொழிலை அறிந்திருந்தாலும் இவர்

இக்கிராமத்தின் புகழ் பூத்த ஒரு விவசாயியாக விளங்கினார். நீண்டகாலம் விவசாயத் தொழிலை மேற்கொண்டு வந்தவர்.

இவர் இவ்வூரைச் சார்ந்த தம்பு முத்தாச்சி தம்பதிகளின் மகளான கண்ணம்மாளை திருமணம் செய்து இல்லறமென்னும் நல்லறத்தை ஆற்றி வந்தார். இராசா வாத்தியார் பள்ளிக்கூடத்தில் பெற்ற கல்வியும் சைவப் பாரம்பரியத்துடன் கூடிய வழிகாட்டலும் இவரை பண்பட்ட மனிதராக வளர்த்தெடுத்தன. அதிகம் கற்கா விட்டாலும் அனுபவத்தின் முதிர்ச்சி காரணமாக பல்வேறு விடயங்களிலும் பரிச்சயமுள்ளவராக விளங்கினார். பல விடயங்களில் ஆலோசனை கூறுபவராக விளங்கினார். விவசாயம், கால்நடைகள், வண்டிமாடுகள், வயல் உழவு, கிணறு வெட்டுதல் என்று பன்முகத்துறையில் மிக நீண்ட அனுபவத்தைப் பெற்றவர். கால் நடைகளுக்குக் கவனம் ஏற்பட்டால் இவரது கைமருந்து எல்லாருக்கும் உதவி இருந்தது.

இவ்வாழ்க்கை என்னும் நல்லறத்தின் பயனாக தவமணிதேவி, பூமணிதேவி, செந்தில்மணிதேவி, ரகுநாதன் (ஜேர்மனி), மகேஸ்வரி(பிரான்ஸ்), ஸ்ரீ நிவாசன், செல்வமலர் ஆகிய பிள்ளைகள் அவதரித்தார்கள். இவர்கள் முறையே கனகநாயகம்பிள்ளை, இராஜகுலேந்திரன், சிவராசா, ஞானகுமாரி, சந்திரன் ஆகியோரை மருமக்களாகவும் பெற்றதுடன் இந்திராணி +காசிநாதன் , சுலோசனா+ விஜயகுமார், ஜெயராஜன், ஜெயசித்திரா, ஜெயசுதா, சிவதர்ஷன், தர்சிகா, டினைஸ்குமார், பிரதீஸ்குமார், ரதீஸ்குமார், சுரேஸ்குமார், (ஜேர்மனி), அனோசன், ஆருசன், அட்சயன்(பிரான்ஸ்) ஆகிய பேரப்பிள்ளைகளையும் சாயினி, அனோஜா, தனிஜன், சிந்துஜா, விதுஷன், தனுஷியா, ரதுஷன் ஆகிய பூட்டப்பிள்ளைகளையும் கண்டு மகிழ்ச்சியோடு வாழ்ந்தவர் இவர்களுடன் மகிழ்ந்து குலாவி வாழ்ந்தவர்.

1991 இல் தமது பகுதியில் ஏற்பட்ட புலப்பெயர்வோடு இவர்களும் புலம் பெயர்ந்து யாழ்ப்பாணம், சாவகச்சேரி, வன்னிப்பிரதேசம் என்று பல இடங்களிலும் வாழ்ந்து இறுதியாக சொந்தமண்ணில் வந்து தமது வாழ்க்கையை மீளத் தொடங்கினார்கள். முதுமையினால் தளர்வடைந்த போதும் பிள்ளையார் கோயிலுக்கு காலை வேளையில் ஒவ்வொரு நாளும் வந்து வணங்கிச் செல்வார். பிள்ளையார்மீது அளவில்லாத பக்தி கொண்டவர். முதுமையிலும் தனது தொழிலில் இறுதி வரை ஈடுபட்டு வந்தவர்.

இயலாத நிலையிலும் துவிச்சக்கர வண்டியில் இறுதிக் காலத்தில் பயணம் செய்தவர்.

இறுதிக் காலத்தில் மனைவி, மக்கள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள், பூட்டப்பிள்ளைகள், அயலவர்கள் ஒன்றுசேர மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்து எல்லாப் பேறுகளையும் பெற்று இன்று வானுறையும் தெய்வத்துள் சென்று சேர்ந்துள்ளார்.

எல்லாச் சிறப்புகளையும் பெற்று நிறைவாழ்வு வாழ்ந்து எல்லோரையும் வாழ வைத்து அவர்களை நல்ல நிலைக்கு உயர்த்தி அனைவரையும் வசீகரித்து வாழ்ந்தவர் வையக வாழ்வை நிறைவு செய்து எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளை சென்றடைந்துள்ளார். இவரது ஆத்மா சாந்தியடைய பெரியபுல விநாயகனை பணிவோம்.

குடும்பத்தினர்

என் அருமைத் தந்தைக்கு எனது கண்ணீர் அஞ்சலி

பாசமிகு என் அருமைத் தந்தையே
சொல்லாமல் கொள்ளாமல்
பார்த்திருக்கப் பறந்து விட்டார்களே !
தாரமவன் துணையிருக்க
தன் மகளும் உற்ற பேரனும் உடன் இருக்க இப்புவியை
விட்டு உங்கள் உயிர் பிரிந்ததுவோ காலமது
செய்த கோலமிது கடைசிவரை உங்கள் அன்புமுகம்
காணாது தனிமையிலே வாடுகின்றேனையா உங்களை
விட்டுப் பிரிந்து வந்து ஆண்டுகள் பதின்மூன்று ஓடி
மறைந்து விட்டதையா ! இன்றில்லை நாளை வந்திடுவேன்
என்று எண்ணிக் காத்திருந்தேன் கடைசியிலே எல்லாமே
பகற்கனவாய் போனதையா !
அன்பு மருகரையும் ஆசைப் பேரர்களையும்
அழைத்து வந்து உங்கள் அருகிருந்து
அன்பு மொழி கேட்க வேண்டுமென்று
எண்ணியிருந்த வேளை காலனவன்
கடுகதியாய் அழைத்து விட்டான்
என் ஆசையெல்லாம்
நொடிப் பொழுதில் கலைந்ததையா?
எம்மையெல்லாம்
நல்லபடி வளர்த்து வாழ வைத்த
எனது அன்புத் தந்தையின் ஆன்மா இறைவனடி சேர
வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஓம்சாந்தி ! சாந்தி!! சாந்தி !!!

தந்தையின் பிரிவால் தனிமையில் வாடும்
அன்பு மகள் , மருகர், பேரப்பிள்ளைகள்
பிரான்ஸ்

எப்பிறப்பில் காண்பேனோ

என்னருமை தாத்தாவே என்னைவிட்டு
தூரதேசம் எங்கு சென்றீர்கள்
சிறுவயது முதல் குளிப்பாட்டி சீராட்டி, சோறூட்டி
தோள் மீது, போட்டு செல்லமாக வளர்த்த தாத்தா
பள்ளிக் காலம் தனில் பள்ளி வரை கூட்டிச் சென்று
திரும்ப கூட்டி வரும் அன்புத் தாத்தா
இரவு வேளையில் பல்கவைக் கதைகளோடு திருமுறைப்
பாடல்களையும் சொல்லித் தருவார்
கல்விதனை முழுமையாக கற்க வேண்டும் நல்வாழ்வு
வாழ வேண்டு மென்பது தாத்தாவின் ஆசை
நான் நோயுற்ற போது . ஒரு நொடிப் பொழுதும்
தூங்காமல் நோன்பிருப்பார்
ஆயிரம்பேர் அவனியில் இருந்தாலும்
உங்களைப்போல் யார் வருவார்
அகிலத்தில் எப்பிறப்பில் காண்பேனோபுரியவில்லை.

பேர்த்தி
சி.தர்சிகா

- மனிதனுக்குள் ஏற்கனவே புதைந்திருக்கும் பரிபூரண தன்மையை வெளிப்படுத்துவது தான் கல்வி.
- முதலில் கீழ்ப்படிதற்குக் கற்றுக்கொள். பிறகு கட்டளையிடும் பதவி உனக்குத் தானாகவே வந்து சேரும்.
- பிரமச்சரியத்தை உறுதியாக அனுஷ்டிக்கிற ஒரே ஒரு காரணத்தாலேயே, எல்லாவிதமான கல்வி அறிவையும் மிகக் குறுகிய காலத்தில் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றுவிட முடியும்.

நேர்மையாக வாழ்ந்த ஒரு மூத்த பிரஜையாக விளங்கியவர்

அன்பிற்குரிய மாமாவாக விளங்கிய அமரர் சண்முகலிங்கம் அவர்கள் வேலணை மேற்கில் திறமையான நாடி வைத்தியர் பரம்பரையில் செல்லத்தம்பி அவர்களின் புத்திரனாக பிறந்து விவசாயத்தை தொழிலாகக் கொண்டு மண்ணை விசுவாசத்துடன் நம்பி திறமையாக செய்து சொன்ன சொல் காப்பாற்றி நேர்மையுடன் வாழ்ந்த மூத்த பிரஜை ஆவார். அவர் குடும்பத்தில் முற்கோபக்காரனாக இருந்தாலும் அவர் பிறருடன் மிகவும் அன்பாகவும், கனிவுடனும் பழகுவார்.

அன்னார் எமது தந்தையின் மைத்துனரும் சிறுவயது, பாலிய வயது, முதுமைப் பருவம் வரை உற்ற நண்பனாகவும் வலது கைபோல் வாழ்ந்து சம்பந்தியாகவும் வாழ்ந்துள்ளார். அவர் தம்பியென்று அழைத்தால் அதில் அன்பும் கனிவும் மீண்டும் ஒருமுறை அழைக்கமாட்டாரா என தோன்றும்.

அன்னாரின் பரம்பரை வைத்திய துறையை பிள்ளைகள் பின்பற்றாவிட்டாலும் பேரப்பிள்ளை ஒன்று மீண்டும் வைத்தியத் துறைக்கு நுழைவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றோம். அவர்கள் ஒருகாலத்தில் எமது சமுதாயத் திற்கும் சேவை செய்ய முன்வர வேண்டும் என எதிர்பார்க்கின்றோம்.

அவர் முடிப்பிள்ளையார் ஆலய வளர்ச்சியிலும் குறிப்பாக வேட்டைத் திருவிழா தேர்த் திருவிழாவிலும் எமது அயல் பழவளவு ஞானவைரவர் கோவிலை புதிதாகக் கட்டி முடிக்க வேண்டும் என்றும் பேரவாவுடன் என்னுடன் அளவளாவுவார். அன்னாரின் ஆன்மா சாந்தியடைந்து இறைவனடி சேர எல்லாம்வல்ல முடிப்பிள்ளையாரை பிரார்த்தித்து எம் அயலிலுள்ள அனைவரும், அயலிலிருந்து வெளிநாடு சென்றவர்களும் சேர்ந்து பழவளவு ஞானவைரவர் கோவிலை சிறிது சிறிதாக கட்டி முடித்து கும்பாபிஷேகம் செய்து எமது அயலையும் முன்னேற்றம் செய்து அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடையவும் பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம்சாந்தி ! சாந்தி!! சாந்தி !!!

சி.இராசகுலேந்திரன்
சி.பாலேந்திரன்

- * படகு தண்ணீரில் இருக்கலாம். ஆனால் தண்ணீர் படகுக்குள் நழையக்கூடாது. மனிதன் உலகத்திலே வாழலாம் ஆனால் உலக ஆசை அவனிடத்தில் இருக்கக் கூடாது.
- * ஒருவன் எப்போதும் உண்மையிலேயே பேசுகின்றவனாக இருந்தால் அல்லாமல் உண்மையே உருவான இறைவனைக் காண முடியாது.

என்றும் எங்கள் ஐயா

உலகில் பிறக்கின்ற எவரும் இறப்பது உலகநியதி. இதற்கிடையில் வாழுங் காலத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து தியவைகளைக் களைந்து நல்லவற்றைச் செய்து நல்ல நிலையில் உயர்ந்து வாழ்வது இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் ஏதுவாகிறது. இவற்றுக்கமைய வாழ்ந்து தெய்வத்துள் வைக்கப்பட்டவரே வேலணைத்தாய் ஈன்றெடுத்த அமரர் சண்முகலிங்கம் ஐயா ஆவார்.

இற்றைக்கு ஏறக்குறைய 30 வருடங்களாக என்னுடன் நெருங்கிப் பழகிப் பழகியவர். தொழில் விடயங்களில் பல உதவிகளைப் புரிந்தவர். பல ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளை எல்லாம் எமக்கு கூறி எம்மை நல்வழிப் படுத்திய குரு என்றே அவரைக் கூறலாம். தம்பி தம்பி என்று அன்புடன் அரவணைத்து அன்பைச் சொரிந்ததை என்றுமே நாம் மறக்க முடியாது.

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து சிவப்பேறெய்திய ஐயாவின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம்சாந்தி ! சாந்தி!! சாந்தி !!!

பஞ்சாட்சரம் குடும்பத்தினர்
சுரவணை மேற்கு.

சிறந்த பண்பாளன்

உயர் மரபு வழிப் பாரம்பரியத்துடன் சைவச் சமயச் சூழலில் பெரியபுலம் மகா கணபதிப்பிள்ளையார் கோவில் வழிபாட்டாளரும் அவர்தம் குடும்பச் சூழல் பண்பு மயமாக தன்னலமற்ற தொண்டுகளைச் செய்து வந்தவரும் வேலணை மேற்கில் வைத்தியர்கள் குறைவான காலத்தில் ஆயுள்வேத மூலிகை வகையில் வைத்தியத் தொழிலை நெறியோடு ஆற்றியவர். செல்லத்தம்பியர். ஏனைய கிராமங்களில் இருந்தும் வருபவர்களுக்கும் அன்போடும், பண்போடும் வைத்தியத் தொழிலை நடத்தி நல்ல குருகுலத்துப் பெண்ணையும் மணம் செய்து இரண்டு ஆண்பிள்ளைகளையும், நான்கு பெண்பிள்ளைகளையும் பெற்றார். ஆண் மகன் சாந்தலிங்கம் என்பவரை வைத்தியராக்கியும் சண்முகலிங்கம் அவர்கள் நல்ல விவசாயி ஆகவும் ஆக்கினார். சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மகா கணபதிப்பிள்ளையாரின் ஆலயச் சூழலோடு அண்டி தமது வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டவர். பண்பும் பாசமும், பற்றும் உடையவராக இறுதிவரை வாழ்ந்தவர். பல்வேறு விதமான விடயங்களிலும் முயற்சியுடன் ஈடுபட்டு வந்தவர். எல்லாச் சிறப்புகளையும் பெற்று மகிழ்வாக வாழ்ந்து இன்று இறைவனின் திருவடிகளை அடைந்துள்ளார். இவரது ஆன்மா சாந்தியடைய இறைவனை வேண்டுதல் செய்வோமாக.

ஓம்சாந்தி ! சாந்தி!! சாந்தி !!!

வேலணை மேற்கு,
J/19

திரு.ந.கணேசபிள்ளை
செயலாளர்
கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்

மஹாகணபதி தியானம்

"மஹா கணபதியாம் மஞ்சள் நிற மேல தோய்திற்பிலே
புவனமும் சோடும் புரியும் ஆழியும் பொலிவுறவே
ஆழி சங்கு கைக் கொண்டு அங்குச பாசமுடன்
நீ இருப்பாய் கற்பக நீழலில்"

இயற்கையின் நியதி

செந்தமிழ் மாந்தர் சிறந்து செறிந்து நல்மதிப்புடன்
ஒருங்கு சேர கல்வி, செல்வம் அனைத்தும் அமைந்த வேலணை
மேற்கு பெரியபுலம் பதியில் அடியார்க்கு அருளும் வேள
முகத்தான் அருளால் செல்லத்தம்பி இலட்சுமிப்பிள்ளை
இருவருக்கும் இரட்டையராகப் பிறந்த சாந்தலிங்கம், சண்முகலிங்கம்
இருவரும் ஆண்கள் இவர்களுக்கு பல அக்காமார்களும் ஒரு
தங்கையும் உளர். அக்காமார்களும், சாந்தலிங்கமும் பல
வருடங்களுக்கு முன்னர் இறைபத மெய்தினர்.

தற்போது சிவபதமடைந்த சண்முகலிங்கம் எம்பெரு
மானிடம் அதித பக்தி உடையவர். அவன் அருளால்
பிள்ளைகள். பேரப்பிள்ளைகளைக் கண்டு மகிழ்ந்தவர்.
சென்ற ஆண்டுதான் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் பிற நாடு சென்ற
தன் மைந்தன். மருமகள் பேரப்பிள்ளைக் கண்டு இன்புற்று
வாழ்ந்த வேளையில் கண்பார்வை குறைந்து காணப்பட்டார்.
அவ்வழியே உடலும் தளர்வடைந்து வந்தது.

ஐயும் தொடர்ந்து விழியும் செருகி
அறிவிழந்து மெய்யும் பொய்யாகி

வீழ்கின்ற போது செய்யும் திருவாறி

யிருடையர் திருநீறு மிட்டும்

கையும் தொழப்பண்ணி

ஐந்தெழுத்தோதவும் கற்பிறமே

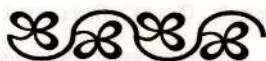
என்ற நினைவில் தொழுது வணங்கி அவன் அடி
சேர்ந்தார். சண்முகலிங்கம். சிவகதி பேறு பெற்றார். படைத்தல்,
காத்தல், அழித்தல், அருளல், மறைத்தல் ஆகிய அனைத்தும்
அவனது திருவிளையாடல்களே. இது காலத்தின் நியதி என்று
எண்ணி நமக்கும் அதன் வழி போகும்படி இன்புற்றிருப்
போமாக.

சுபம் சுபம் சுபம்

ஓம்சாந்தி ! சாந்தி!! சாந்தி !!!

எல்லாம் அவன் செயல் அன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது.

இ.சோமஸ்கந்தக் குருக்கள்
பெரியபுலம் மகா கணபதிப்பிள்ளையார் கோயில்
வேலணை மேற்கு,
வேலணை.

காசிய முனிவர் அருளிச் செய்த

விநாயகர் கவசம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வளர்ச்சிகையைப் பராபரமாய் வயங்குவிநா

யகர்காக்க; வாய்ந்த சென்னி

அளவுபடா அதிகசெளந் தரதேக

மகோற்கடர் தாம் அமர்ந்து காக்க;

விளரறநெற் றியையென்றும் விளங்கியகா

சிபர்காக்க; புருவந் தம்மைத்

தளர்வில்மகோ தரர்காக்க; தடவிழிகள்

பாலசந் திரனார் காக்க;

கவின் வளரும் அதரங்கச முகர்காக்க;

தால் அங்கணக் கிரீடர் காக்க;

நவில்சிபுகம் கிரிசைசுதர் காக்க; நனி

வாக்கைவிநா யகர்தாம் காக்க;

அவிர்நகைதுன் முகர்காக்க அள் எழிற்செஞ்

செவிபாச பாணி காக்க;

தவிர்தலுறா திளங்கொடி போல் வளர்மணிநா

சியைச்சிந்தி தார்த்தர் காக்க;

காமருபு முகந் தன்னைக் குணேசர்நனி

காக்க; களம் கணேசர் காக்க;

வாமமுறு இருதோளும் வயங்குகந்த

பூர்வசர்தாம் மகிழ்ந்து காக்க;

ஏமமுறு மணிமுலைவிக் கினவிநா

சன்காக்க இதயந் தன்னைத்

தோமகலுங் கணநாதர் காக்க; அகட்

டினைத்துலங்கு ஏரம்பர் காக்க;

பக்கமிரண் டையுந்தரா தரர் காக்க;

பிருட்டத்தைப் பாவம் நீக்கும்

விக்கினகரன் காக்க; விளங்கிலிங்கம்

வியாளபூ டணர்தாம் காக்க;

தக்ககுய்யந் தன்னைவக் கிரதுண்டர்

காக்க; சகனத்தை அல்லல்

உக்ககண பன்காக்க; ஊருவைமங்

களமுர்த்தி உவந்து காக்க;

தாமுழந்தாள் மகாபுத்தி காக்க; இரு

பதம்கு தந்தர் காக்க;

வாழ்கரம்கிப் பிரப்பிரசா தனர்காக்க;

முன்கையை வணங்கு வார்நோய்

ஆழ்தரச் செய் ஆசாபூ ரகர்காக்க

விரல்பதும அத்தர் காக்க;

கேழ்கிளரும் நகங்கள்விநா யகர்காக்க;

கிழக்கினிற்புத் தீசர் காக்க;

அக்கினியிற் சித்தீசர் காக்க; உமா

புத்திரர்தென் திசை காக்க;

மிக்கநிரு தியிற்கணை சுரர்காக்க;

விக்கினவர்த் தனர்மேற்கென்னுந்

திக்கதனிற் காக்க; வாயுவிற்கசுகன்

னர்காக்க; திகழு தீசி

தக்கநிதி பன்காக்க; வடகிழக்கில்

ஈசநந் தனரே காக்க;

ஏகதந்தர் பகல்முழுதுங் காக்க; இர

வினுஞ்சந்தி இரண்டன் மாட்டும்

ஓசையின்விக் கினகிருது காக்க; இராக்

கதர்பூதம் உறுவே தாளம்
மோனியைபேய் இவையாதி உயிர்த்திறத்தால்
வருந்துயரும் முடிவி லாத
வேகமுறு பிணிபலவும் விலக்குபா
சாங்குசர்தாம் விரைந்து காக்க;

மதிஞானம் தவம்தானம் மானம்ஒளி
புகழ்குலம்வண் சரீரம் முற்றும்
பதிவான தனம்தானி யம்கிருகம்
மனைவிமைந்தர் பயில்நட் பாதிக்க
கதியாவுங் கலந்துசர்வா யுதர்காக்க;
காமர்பவுத் திரர்முன் னான
விதியாகும்சுற்றமெலாம் மயூரேசர்
எஞ்ஞான்றும் விரும்பிக் காக்க;

வென்றிசீ விதங்கபிலர் காக்க; கரி
யாதியெலாம் விகடர் காக்க;
என்றிவ்வா நிதுதனைமுக் காலமுமோ
திடினும்பால் இடையூறு றொன்றும்
ஒன்றுறா, முனிவர்கள் ! அறிமின்கள்
யாரொருவர் ஒதினாலும்
மன்றஆங் கவர்தேகம் பிணியறவச்
சிரதேக மாகி மன்னும்.
திருச்சிற்றம்பலம்

(இதனை நாடோறும் முறையாக ஒதி வருபவர்களுக்கு நோய் வறுமை,
பேய் ஏவல் முதலியவற்றால் வரும் இடையூறுகளும் மனக்கவலை,
கஷ்டங்கள், துன்பங்களும் நீங்கும், செல்வம், தீர்க்காயுள்,
புத்திரப்பேறு, நன்னாட்டி, செல்காரிய வெற்றி என்பன சித்திக்கும்;
வழிநடையில் பிரயாணத்தில் ஒதினால் இடையூறு ஒன்றும் வராது.)

பிள்ளையார் கதை

காப்பு

கரும்பும் இளநீருங் காரெள்ளுந் தேனும்
விரும்பும் அவல் பலவும் மேன் மேல் - அருந்திக்
குணமுடைய னாய்வந்து குற்றங்கள் தீர்க்குங்
கணபதியே இக்கதைக்குக் காப்பு

திருவிளங்கு மான்மருகா சேவதனில் ஏறி
வரும் அரன்றான் ஈன்றருளும் மைந்தா - முருகனுக்கு
முன்பிறந்த யானை முகவா உனைத் தொழுவேன்
என்கதைக்கு நீஎன்றுங் காப்பு.

விநாயகர் துதி

திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமு கத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தம் கை

ஒற்றை மருப்பும் ஓரிரண்டு கைத்தலமும்
வெற்றி புனைந்த விழிமூன்றும் - பெற்றதொரு
தண்டைக்கால் வாரணத்தைத் தன்மனத்தில் எப்பொழுதுங்
கொண்டக்கால் வாராது கூற்று.

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலும் கலந்து உனக்கு நான்தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீ எனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா.

சப்பாணி

எள்ளு பொரிதேன் அவல்அப்பமிக்கும் பயறும் இளநீரும்
வள்ளிக் கிழங்கும் மாம்பழமும் வாழைப்பழமும் பலாப்பழமும்
வெள்ளைப்பாலும் மோதகமும் விரும்பிப் படைத்தேன் சந்நிதியில்
கொள்ளைக் கருணைக் கணபதியே கொட்டி அருள்க சப்பாணி

சண்டப் பெருச்சாளி ஏறிச் சடைகொண்டு வையத் துலாவி
அண்டத்து அமரர் துதிக்க அடியார்க்கு அருளும் பிரானே
எண்திக்கும் அன்பர்கள் பார்க்க இணையற்ற பேரொளி வீசக்
குண்டைக் கணபதி நம்பி கொடுங்கையாற் சப்பாணி கொட்டே.

சரஸ்வதி துதி

புத்தகத்துள்ளுறை மாதே பூவில் அமர்ந்திடு வாழ்வே
வித்தகப் பெண்பிள்ளாய் நங்காய் வேதப் பொருளுக்கு இறைவீ
முத்தின் குடைஉடை யாளே மூவுல குந்தொழுது ஏத்துஞ்
செப்புக் கவித்த முலையாய் செவ்வரி ஓடிய கண்ணாய்

தக்கோலந் தின்னும் வாயாய் சரஸ்வதி என்னுந் திருவே
எக்காலமும் உன்னைத் தொழுவேன் இயலிசை நாடகம் என்னும்
முத்தமிழ்க் கல்விகள் எல்லாம் முழுதும் எனக்கருள் செய்துஎன்
சித்தந் தனில்நீ திருவருள் செய்திடு வாயே.

அதிகாரம்

பொன்னிறங் கடுக்கும் புனற்செறி குடுமித்
தென்மலை இருந்த சீர்சால் முனிவன்
கந்த மும்மதக் கரிமுகன் கதைதனைச்
செந்தமிழ் வகையால் தெளிவுற் செப்பினன்
அன்னதிற் பிறவில் அரிதபத்திரட்டித்
தொன்னெறி விளங்கச் சொல்லுவன் கதையே.

கதை

மந்தர கிரியில் வடபால் ஆங்குஓர்
இந்துதவழ் சோலை இராசமா நகரில்
அந்தணன் ஒருவனும் ஆயிழை ஒருத்தியுஞ்
சுந்தரப் புதல்வரைப் பெறுதல் வேண்டிக்
கடவுள் ஆலயமுங் கடிமலர்ப் பொய்கையும்
தடநிழற் பள்ளியுந் தாம்பல சமைத்துப்
புதல்வரைத் தருகெனப் பொருப்பு அரசு ஈன்ற
மதர்விழி பாகனை வழிபடும் நாளில்
மற்றவர் புரியும் மாதவங் கண்டு
சிற்றிடை உமையாள் சிவன்அடி வணங்கிப்
பரணே சிவனே பல்லுயிர்க்கு உயிரே
அரணே மறையவர்க்கு அருள் புரிந்து அருளென
அந்த அந்தணனுக்கு இந்தநற் பிறப்பில்
மைந்தரில்லை என்று மறுத்து அரன் உரைப்ப
எப்பரிசு ஆயினும் எம்பொருட்டு ஒருசுதன்
தப்பிலா மறையோன் தனக்கு அருள் செய்கென
எமைஆ ஞடைய உமையாள் மொழிய
இமையா முக்கண் இறைவன் வெகுண்டு
பெண்சொற் கேட்டல் பேதைமை என்று
பண்சொற் பயிலும் பாவையை நோக்கிப்
பேதாய் நீபோய்ப் பிறஎன மொழிய
மாதுமை அவளும் மனந்தளர்வு உற்றுப்
பொன்றிடும் மானிடப் புன்பிறப்பு எய்துதல்
நன்றல என்றே நடுக்கமுற்று உரைப்பக்
கறைமிடற்று அண்ணல் கருணை கூர்ந்து
பிறைநுதல் அவட்குநீ பிள்ளை யாகச்
சென்றுஅவன் வளர்ந்து சிலபகல் கழித்தால்
மன்றல் செய்து அருள்வோம் வருந்தலை என்று
விடைகொடுத்து அருள விலங்கல்மா மகளும்

பெடைமயிற் சாயற் பெண்மகவு ஆகித்
 தார்மலி மார்பன் சதுர்மறைக் கிழவன்
 சீர்மலி மனைவி திருவயிற்று உதித்துப்
 பாவையுஞ் சிற்றிலும் பந்தொடு கழங்கும்
 யாவையும் பயின்ற இயல்பினள் ஆகி
 ஐயாண்டு அடைந்தபின் அன்னையும் அத்தனும்
 மையார் கருங்குழல் வாணுதல் தன்னை
 மானுட மறையோர்க்கு வதுவை செய்திடக்
 கான்அமர் குழலியைக் கருதிக் கேட்பப்
 பிறப்பு இறப்பு இல்லாப் பெரியோர்க்கு அன்றி
 அறத்தகு வதுவைக்கு அமையேன் யான்என
 மற்றவன் தன்னை உன் மணமக னாகப்
 பெற்றிடல் அரிதெனப் பெயர்த்து அவர் பேச
 அருந்தவ முயற்சியால் அணுகவேன் யான்எனக்
 கருந்தட நெடுங்கண் கவுரிஅங்கு உரைப்ப
 மருமலி கமல மலர்த்தடத்து அருகில்
 தருமலி நிழல்தவச் சாலையது அமைத்துப்
 பணியணி பற்பல பாங்கியர் சூழ
 அணிமலர்க் குழல்உமை அருந்தவம் புரிதலும்
 அரிவை தன்அருந்தவம் அறிவோம் யாம்என
 இருவரும் அறியா இமையவர் பெருமான்
 மான்இடம் ஏந்தும் வண்ணமது ஒழிந்து
 மானிட யோக மறையவன் ஆகிக்
 குடையொடு தண்டுநற் குண்டிகை கொண்டு
 மின்பெறு நுண்இடை மெல்லிய லாய்நீ
 என்பெறத் தவம் இங்கு இயற்றுவது என்றலுங்
 கொன்றைவார் சடையனைக் கூடஎன்று உரைத்தலும்
 நன்றுஎனச் சிரித்து நான்மறை யோனும்
 மாட்டினில் ஏறி மான்மழு தரித்துக்
 காட்டினிற் கடலையிற் கணத்துடன் ஆடிப்

பாம்பும் எலும்பும் பல்தலை மாலையுஞ்
 சாம்பரும் அணிந்து தலையோடு ஏந்திப்
 பிச்சைகொண்டு உழலும் பித்தன் தன்னை
 நச்சீநீர் செய்தவம் நகைதரும் நுமக்கெனப்
 பூங்கொடி அருந்தவம் பூசுரன் குலைத்தலும்
 ஆங்கு அவள் நாணமுற்று அணிமனை புகுதச்
 சேடியர் வந்து செழுமலர் குழலியை
 வாடுதல் ஒழிகென மனம்மிகத் தேற்றிச்
 சிந்துர வாள்நுதற் சேடியர் சிலர்போய்த்
 தந்தைதாய் இருவர் தாளிணை வணங்கி
 வாவிக்கரையில் வந்து ஒரு மறையோன்
 பாவைதன் செங்கையைப் பற்றினன் என்றலுந்
 தோடுஅலர் கமலத் தொடைமறை முனியை
 ஆடக மாடத்து அணிமனை கொணர்களன
 மாடக யாழ்முரல் மங்கையர் ஓடி
 நீடிய புகழாய் நீ எழுந்து அருள்ளன
 மைமலர்க் குழலி வந்து எனை அழைக்கில்
 அம்மனைப் புகுவன்என்று அந்தணன் உரைத்தலும்
 பொற்றொடி நீபோய்ப் பொய்கையில் நின்ற
 நற்றவ முன்னியை நடாத்திக் கொணர்கென
 சிவனை இகழ்ந்த சிற்றறி வுடையோன்
 அவனையான்சென்றுஇங்கு அழைத்திடேன் என்று
 சிற்றிடை மடந்தையுஞ் சீறின ளாகி
 மற்றைய மாதர் மதிமுகம் நோக்கி
 நெற்றியிற் கண்ணுடை நிமலனுக்கு அல்லவென்
 பொற்புஅமர் கொங்கை பொருந்துதற்கு அரிதால்
 மானிட வேட மறையவன் தனக்கு
 யான்வெளிப் படுவ தில்லை என்று இசைப்ப
 மனையிடை வந்த மாமுனி தன்னை
 இணைஅடி தொழுதல் இளையோர்க்கு இயல்பெனத்

தந்தையுந் தாயுந் தகைபெற மொழியச்
 சிந்தை குளிர்ந்து சீறுதல் ஒழிந்து
 தாய்சொல் மறுத்தல் பாவம் என்று அஞ்சி
 ஆயிழை தானும் அவன்திந் சென்று
 சுற்றிவந்து அவனடி சுந்தரி வணங்கி
 மற்றவன் தன்னை மனையிற் கொணர்ந்து
 ஆதியம் பகவற்கு அன்பன் ஆகும்
 வேதியன் பழைய விருத்தன் என்று எண்ணி
 ஆசனம் நல்கி அருக்கியம் முதலாப்
 பாதபூ சனைகள் பண்ணிய பின்னர்ப்
 போனகம் படைத்துப் பொரிக்கறி பருப்புநெய்
 ஆன்பால் மாங்கனி அழகிய பலாச்சுகை
 தேன்கத லிப்பழஞ் சீர்பெறப் படைத்து
 அந்தணன் தன்னை அமுது செய்வித்துச்
 சந்தனங் குங்குமச் சாந்திவை கொடுத்துத்
 தக்கோ லத்தொடு சாதிக்காயும்
 கற்பூரத் தொடு கவின்பெறக் கொண்டு
 வெள்ளிலை அடைக்காய் விளங்கிய பொன்னின்
 ஒள்ளிய தட்டில் உவந்துமுன் வைத்துச்
 சிவன்னெய் பாவனை செய்து நினைந்து
 தவமுறை முனிவனைத் தாளினை வணங்கத்
 தேன்அமர் குழலி திருமுகம் நோக்கி
 மோனமா முனிபுன் முறுவல் காட்டிக்
 கற்றைச் சடையுங் கரமொரு நான்கும்
 நெற்றியில் நயனமும் நீலகண்டமும்
 மானும் மழுவும் மலர்க்கரத்து இலங்கக்
 கூன்மதி நிலவுங் கொழித்திட முடிமேல்
 வரந்தரு முதல்வன் மடமயில் காணக்
 கரந்ததன் உருவங் காட்டிமுன் நிற்ப
 மரகத மேனி மலைமகள் தானும்

விரைவொரு அங்கு அவன்அடி வீழ்ந்து இறைஞ் சினளே
 அரிஅயன் இந்திரன் அமரர் விஞ்சையர்
 கருடர் கின்னரர் காய வாசியர்
 ஏதமில் முனிவர் அவுணர் இராக்கதர்
 பூதர் இயக்கர்கீம் புருடர் அலகை
 சித்தர் தாரகைகந்த ருவர்கள் முதலாய்க்
 கணிக்கரும் பதினெண் கணத்தில்உள் ளவரும்
 மணிக்கருங் களத்தனை வந்தடைந்து அதன்பின்
 மன்றல்அங் குழலிக்கு வதுவைநாள் குறித்துத்
 தென்றல்வந்து இலங்கு முன்றில் அகத்துப்
 பொன்திகழ் பவளப் பொற்கால் நாட்டி
 மாணிக் கத்தால் வளைபல பரப்பி
 ஆவணிப்பொன் தகட்டால் அழகுற வேய்ந்து
 நித்தில மாலை நிரைநிரை தூக்கிப்
 பக்திகள் தோறும் பலமணி பதித்துத்
 தோரணம் நாட்டித் துகில்விதா னித்துப்
 பூரண பொற்குடம் பொலிவுற வைத்துத்
 திக்குத் தோறுந் திருவிளக்கு ஏற்றிப்
 பக்திப் படர்முளைப் பாலிகை பரப்பிக்
 கன்னலுங் கமுகுங் கதலியும் நாட்டிப்
 பன்மலர் நாற்றிப் பந்தர்சோ டித்து
 நலமிகு கைவலோர் நஞ்சுஅணி மிடற்றனைக்
 குலவிய திருமணக் கோலம் புனைந்தார்.
 வருகரர் மகளிர் மலைமகள் தன்னைத்
 திருமணக்கோலஞ் செய்தனர் ஆங்கே
 எம்பிரா னையும் இளங்கொடி தன்னையும்
 உம்பர் எல்லாம் ஒருங்குடன் கூடிக்
 கடல்என விளங்குங் காவணந் தன்னிற்
 சுடர்விடு பவளச் சுந்தரப் பலகையில்
 மறைபுகழ்ந்து ஏத்த மகிழ்ந்து உட னிருத்திப்

பறைஒலி யோடு பனிவளை ஆர்ப்ப
 வதுவைக்கு ஏற்ற மறைவிதி நெறியே
 சதுர்முகன் ஓமச் சடங்குகள் இயற்றத்
 தறுகலன் ஒளிபொன் தாலி பூட்டிச்
 சிறுமதி நுதலியைச் சிவன்கைப் பிடித்தபின்
 அரிவலஞ் சூழ எரிவலம் வந்து
 பரிவுடன் பரிமளப் பாயலில் வைகிப்
 போதுஅணி கருங்குழற் பூவைதன் உடனே
 ஓதநீர் வேலைசூழ் உஞ்சை அம்பதிபுக
 ஏரார் வழியின் எண்திசை தன்னைப்
 பாரா தேவா பனிமொழி நீள
 வரும்கருங் குழலாள் மற்றும்உண் டோஎனத்
 திருந்துஇழை மடந்தை திரும்பினள் பார்க்கக்
 களிறும் பிடியும் கலந்துவிளை யாடல்கண்டு
 ஒளிர்மணி பூணாள் உரவோன் உடனே
 இவ்வகை யாய்விளை யாடுவோம் ஈங்கென
 அவ்வகை அரணும் அதற்குஉடன் பட்டு
 மதகரி உரித்தோன் மதகரி யாட
 மதர்விழி உமைபிடி வடிவம தாகிக்
 கூடிய கல்வியிற் குவலயம் விளங்க
 நீடிய வானோர் நெறியுடன் வாழ
 அந்தணர் சிறக்க ஆனினம் பெருகச்
 செந்தழல் வேள்விவேத ஆகமஞ் சிறக்க
 அறம்பல பெருக மறம்பல கருங்கத்
 திறம்பல அரசர் செகதலம் விளங்க
 வெங்கரி முகமும் வியன்புழைக் கையொடு
 ஐங்கர தலமும் மலர்ப்பதம் இரண்டும்
 பவளத்து ஒளிசேர் பைந்துவர் வாயுந்
 தவளக் கிம்புரித் தடமருப்பு இரண்டுங்
 கோடிகு ரியர்போற் குலவிடு மேனியும்

பேழைபோல் அகன்ற பெருங்குட வயிறும்
 நெற்றியில் நயனமும் முப்புரி நூலுங்
 கற்றைச் சடையுங் கனகநீள் முடியுந்
 தங்கிய முறம்போல் தழைமடிச் செவியுமாய்
 ஐங்கரத்து அண்ணல் வந்து அவ தரித்தலும்
 பொங்கரவு அணிந்த புண்ணிய மூர்த்தியும்
 மங்கை மனமிக மகிழ்ந்து உடன் நோக்கி
 விண்ணு ளோர்களும் விரிந்தநான் முகனு
 மண்ணு ளோர்களும் வந்துஉனை வணங்க
 ஆங்குஅவர் தங்கட்கு அருள்கரந்து அருளித்
 தீங்கது தீர்த்துச் செந்நெறி அளித்துப்
 பாரண மாகப் பலகனி அருந்தி
 ஏரணி ஆலின்கீழ் இனிதிரு என்று
 பூதலந் தன்னிற் புதல்வனை இருத்திக்
 காதல்கூர் மடநடைக் கன்னியுந் தானும்
 மைவளர் சோலை மாநகர் புகுந்து
 தெய்வ நாயகன் சிறந்துஇனிது இருந்தபின்
 வானவ ராலும் மானுட ராலுங்
 கான்அமர் கொடிய கடுவிலங் காலுங்
 கருவிக ளாலுங் கால னாலும்
 ஒருவகை யாலும் உயிர்அழி யாமல்
 திரம்பெற மாதவஞ் செய்துமுன் னாளில்
 வரம்பெறு கின்ற வலிமையி னாலே
 ஐமுகச் சீயமொத்து அடற்படை சூழக்
 கைமுகம் படைத்த கயமுகத்து அவுணன்
 பொன்னுலகு அழித்துப் புலவரை வருத்தி
 இந்நிலத்தவரை இடுக்கண் படுத்திக்
 கொடுத்தொழில் புரியுங் கொடுமைகண்டு ஏங்கி
 அடுந்தொடுந் குலிசத்து அண்ணலும் அமரரருங்
 கறைபடு கண்டக் கடவுளைப் போற்றி

முறையிடக் கேட்டு முப்புரம் எரித்தோன்
 அஞ்சலீர் என்று அவர்க்கு அபயங் கொடுத்தே
 அஞ்சகைக் கரிமுகத்து அண்ணலை நோக்கி
 ஆனை மாமுகத்து அவுண்ணொடு அவன்தன்
 சேனைகள் முழுவதுஞ் சிந்திடப் பொருது
 குன்றுபோல் வளர்ந்த குறட்படை கூட்டி
 வென்றுவா என்று விடைகொடுத்து அருள
 ஆங்குஅவன் தன்னோடு அமர்பல உடற்றிப்
 பாங்குறும் அவன்படை பற்றுஅறக் கொன்றபின்
 தேர்மிசை ஏறிச் சினங்கொடு செருவிற்
 கார்முகம் வளைத்த கயமுகா சுரன்மேல்
 ஒற்றை வெண் மருப்பை ஓடித்து அவன் உரத்திற்
 குற்றிட எறிந்தான் குருதிசோர்ந் திடவே
 சோர்ந்து அவன் வீழ்ந்து துண்ணென எழுந்து
 வாய்ந்தமு டிகமாய் வந்துஅவன் பொரவே
 வந்த மூடிகத்தை வாகனம் ஆக்கி
 எந்தை விநாயகன் ஏறினன் இப்பால்
 எறிந்தவெண் மருப்புஅங்கு இமைநொடி அளவிற்
 செறிந்தது மற்றவன் திருக்கரத் தினிலே
 வெல்லவைக் கதிர்வேல் விழிபடைத்து அருளும்
 வல்லவை தனைத்தன் மனைஎன மணந்தே
 ஓகையோடு எழுந்து ஆங்கு உயர்படைகூழ்
 வாகையும் புனைந்து வரும்வழி தன்னிற்
 கருச்சங் கோட்டிற் கயல்கமுகு ஏறுந்
 திருச்செங் காட்டிற் சிவனை அர்ச் சித்துக்
 கணபதீச் சரம்எனுங் காரண நாமம்
 பணபதி புகழ்தரு பதிக்குஉண் டாக்கிச்
 சங்கரன் பார்பதி தனிமனம் மகிழ்
 இங்குவந்து அன்புடன் எய்திய பின்னர்க்
 கணங்களுக்கு அரசாய்க் கதிர்முடி சூட்டி

இணங்கிய பெருமைபெற்று இருந்திட ஆங்கே
 தேவர்கள் முனிவர் சித்தர்கந் தருவர்
 யாவரும் வந்துஇவண் ஏவல்செய் திடுநாள்
 அதிகமாய் உரைக்கும் ஆவணித் திங்களின்
 மதிவளர் பக்கம் வந்திடு சதுர்த்தியில்
 விநாயகர்க்கு உரிய விரதம் என்றுஎண்ணி
 மனாதிகள் கழித்து மரபொடு நோற்றார்
 இப்படி நோற்றிட்டு எண்ணிய பெருநாள்
 ஒப்பரும் விரதத்து உறும்ஒரு சதுர்த்தியில்
 நோற்றுநற் பூசை நுடங்காது ஆற்றிப்
 போற்றிசெய் திட்டார் புலவர் ஐங்கரனை
 மருமலர் தூவும் வானவர் முன்னே
 நிருமலன் குமரன் நிருத்தம் புரிந்தான்
 அனைவரும் கைதொழுது அடிஇணை போற்ற
 வனைகழற் சந்திரன் மனச்செருக்கு அதனால்
 பேழைபோல் வயிறும் பெருத்தகாத் திரமும்
 தாழ்துளைக் கையுந் தழைமுறச் செவியுங்
 கண்டனன் நகைத்தான் கரிமுகக் கடவுளுங்
 கொண்டனன் சீற்றங் குபேரனை நோக்கி
 என்னைக் கண்டுஇங்கு இகழ்ந்தனை சிரித்தாய்
 உன்னைக் கண்டவர் உரைக்கும்இத் தினத்திற்
 பழியொடு பாவம் பலபல விதனமும்
 அழிவுமெய் துவரென்று அசனிபோற் சபித்தான்
 விண்ணவர் எல்லாம் மிகமனம்வெருவிக்க
 கண்ணருள் கூருங் கடவுள்இத் தினத்திற்
 கோரவெஞ் சினமிகக் கொண்டனன் அந்நாள்
 மார்கழித் திங்கள் மதிவளர் பக்கஞ்
 சதயந் தொட்ட சட்டிநல்விரதமென்று
 இதயத்து எண்ணி யாவரும் நோற்றனர்
 இப்புவி மாந்தர் இயம்பிய விரதம்

வைப்புடன் நோற்ற வகைஇனிச் சொல்வாம்
 குருமணி முடிபுனை குருகுலத் துதித்த
 தருமனும் இளைய தம்பியர் நால்வருந்
 தேவகி மைந்தன் திருமுகம் நோக்கி
 எண்ணிய விரதம் இடையூறு இன்றிப்
 பண்ணிய பொழுதே பலிப்பு உண்டாகவுஞ்
 செருவினில் எதிர்த்த செறுநரை வென்று
 மருமலர்ப் புயத்தில் வாகை சூடவும்
 எந்தத் தெய்வம் எவ்விர தத்தை
 வந்தனை செய்யில் வருநமக்கு உரையெனப்
 பாட்டுஅளி துதையும் பசந்துழாய் மார்பனுங்
 கேட்டருள் வீரனைக் கிளர்த்துதல் உற்றான்
 அக்குநீ றணியும் அரன்முதல் அளித்தோன்
 விக்கினந் தீர்க்கும் விநாயக மூர்த்தி
 ஓடவைத் திடும்பொன் ஒத்துஒளி விளங்குங்
 கோடி சூரியர்போற் குலவிய மேனியன்
 கடகரி முகத்தோன் காத்திரம் பெருத்தோன்
 தடவரை போலுஞ் சதுர்ப்புயம் உடையோன்
 சர்வ ஆபரணமுந் தரிக்கப் பட்டவன்
 உறுமதிக் குழவிபோல் ஒருமருப்பு உடையோன்
 ஒருகையில் தந்தமும் ஒரு கையிற் பாசமும்
 ஒருகையில் மோதகம் ஒருகையிற் செபஞ்செய்
 உத்தம மாலையோன் உறுநினை விற்படி
 சித்திசெய் வதனாற் சித்திவி நாயகன்
 என்னுஇமை யவரும் யாவருந் துதிப்ப
 நன்றி தருந்திரு நாமம் படைத்தோன்
 புரவலர் காணப் புறப்படும் போதுஞ்
 செருவினில் யுத்தஞ் செய்திடும் போதும்
 வித்தியா ரம்பம் விரும்பிடும் போதும்
 உத்தியோ கங்கள் உஞற்றிடும் போதும்

ஆங்குஅவன் தன்னை அருச்சனை புரிந்தால்
 தீங்குஉறாது எல்லாஞ் செயம்உண் டாகும்
 கரதலம் ஐந்துடைக் கணபதிக்கு உரிய
 விரதம்ஒன் றுஉளதுஅதை விரும்பினோற் றவர்க்குச்
 சந்ததி தழைத்திடுஞ் சம்பத்து உண்டாம்
 புந்தியில் நினைந்த பொருள்கை கூடும்
 மேலவர் தம்மையும் வென்றிட லாம்எனத்
 தேவகி மைந்தன் செப்பிடக் கேட்டு
 துவலரும் விரதம் நோற்றிடும் இயல்பும்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசைசெய் விதமும்
 விரித்துஎமக்கு உரைத்திட வேண்டும் என்று இரப்ப
 வரைக்குடை கவித்தோன் வகுத்துஉரை செய்வான்
 தேருநீர் ஆவணித் திங்களின் மதிவளர்
 பூர்வ பக்கம் புணர்ந்திடு சதுர்த்தியின்
 முந்தும் புலரியின் முறைநீர் படிந்து
 சந்தி வந்தனந் தவறாது இயற்றி
 அத்தினம் அதனில் ஐங்கரக் கடவுளைப்
 பக்தியோடு அர்ச்சனை பண்ணுதல் வேண்டும்
 வெள்ளியாற் பொன்னால் விளங்கும் அவன்றன்
 ஒள்ளிய அருள்திரு உருஉண் டாக்கிப்
 பூசனை புரியப் புகன்றனர் பெரியோர்
 ஆகஇலா மண்ணால் அமைத்தலும் தகுமால்
 பூசைசெய் திடும்இடம் புனிதமது ஆக்கி
 வாசமென் மலரின் மஞ்சரி தூக்கிக்
 கோடிகங் கோசிகங்கொடிவிதா னித்து
 நீடிய நூல்வளை நிறைகுடத்து இருத்தி
 விந்தைசேர் சித்தி விநாயகன் உருவைச்
 சிந்தையின் நினைத்து தியானம் பண்ணி
 ஆவா கனம்முதல் அர்க்கிய பாத்தியம்
 வாகா ராச மனம்வரை கொடுத்து

ஐந்து அமிர் தத்தால் அபிடே கித்துக்
 கந்தஞ் சாத்திக் கணேசமந் திரத்தால்
 ஈசுர புத்திரன் என்னும்மந் திரத்தால்
 மாசுகல் இரண்டு வத்திரஞ் சாத்திப்
 பொருந்துஉமை சுதனாப் புகலுமந் திரத்தால்
 திருந்தும் பளிதத் தீபங் கொடுத்துப்
 பச்சறுகு உடன்இரு பத்தொரு விதமாப்
 பத்திர புட்பம் பலபல கொணர்ந்தே
 உமாசுதன் கணாதிபன் உயர்கரி முகத்தோன்
 குமார குரவன் பாசஅங் குசகரன்
 ஏக தந்தன் ஈசுர புத்திரன்
 ஆகு வாகனன் அருள்தரு விநாயகன்
 சர்வகா ரியமுந் தந்துஅருள் புரிவோன்
 ஏரம்ப மூர்த்தி என்னும்நா மங்களால்
 ஆரம் பத்துடன் அர்ச்சனை பண்ணி
 மோதகம் அப்பம் முதற்பணி காரந்
 தீதகல் மாங்கனி தீங்கத விப்பழம்
 வருக்கை கபித்த மாதுளங் கனியொடு
 தரித்திடு நெட்டிலைத் தாழைமுப் புடைக்காய்
 பருப்புநெய் பொரிக்கறி பால்தயிர் போனகம்
 விருப்புள சுவைப்பொருள் மிகவும்முன் வைத்து
 உருத்திரப் பிரியஎன்று உரைக்கும்மந் திரத்தால்
 நிருத்தன் மகற்கு நிவேதனங் கொடுத்து
 நற்றவர் புகன்றநா னான்குஉப சாரமும்
 மற்றவன் திருவுளம் மகிழ்ந்திடச் செய்து
 எண்ணுந் தகுதி இருபிறப்பாளர்க்கு
 உண்அறு சுவைசேர் ஓதனம் நல்கிச்
 சந்தனம் முத்துத் தானத் தக்கினை
 அந்தணர்க்கு ஈர்ந்திட்டு அருச்சகன் தனக்குத்
 திருத்தகு விநாயகத் திருஉரு வத்தைத்

தரித்தவத் திரத்துடன் தானமாக் கொடுத்து
 நைமித் திகம்என நவில்தரு மரபால்
 இம்முறை பூசனை யாவர்செய் தாலும்
 எண்ணிய கருமம் யாவையும் முடிப்பர்
 திண்ணிய செருவிற் செயம்மிகப் பெறுவர்
 அரன் இவன் தன்னைமுன் அர்ச்சனை பண்ணிப்
 புரம்ஒரு மூன்றும் போடிபட எரித்தான்
 உருத்திரன் இவனை உபாசனை பண்ணி
 விருத்திரா சுரனை வென்றுகொன் றிட்டான்
 அகலிகை இவன் தாள் அர்ச்சனை பண்ணி
 பகர்தருங் கணவனைப் பரிவுடன டைந்தான்
 தண்ஆர் மதிமுகத் தாள்தம யந்தி
 அன்னாள் இவனை அர்ச்சனை பண்ணி
 நண்ணார் பரவும் நளனை அடைந்தான்
 ஐங்கரக் கடவுளை அர்ச்சனை பண்ணி
 வெங்கத நிருதரை வேர்அறக் களைந்து
 தசரதன் மைந்தன் சீதையை அடைந்தான்
 பகிரதன் என்னும் பார்த்திவன் இவனை
 மகிதலந் தன்னில் மலர்கொடு அர்ச் சித்து
 வரநதி தன்னை வையகத்து அழைத்தான்
 அட்டதே வதைகளும் அர்ச்சித்து இவனை
 அட்ட போகத்துடன் அமிர்தமும் பெற்றார்
 உருக்குமணி என்னும் ஒண்டொடி தன்னைச்
 செருக்கொடு வவ்விச் சிசுபா லன்றான்
 கொண்டுபோம் அளவிற் குஞ்சர முகவனை
 வண்டுபாண் மிழற்றா மலர்கொடுஅர்ச் சித்துத்
 தாரியின் மறித்தவன் தனைப்புறங் கண்டு
 யாமும்அங்கு அவளை இன்புறப் பெற்றோம்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசனை புரிந்து
 மிகமிக மனத்தில் விழைந்தன பெற்றார்

இப்புவி தன்னில் எண்ணுதற்கு அரிதால்
 அப்படி நீவிரும் அவனை அர்ச் சித்தால்
 எப்பொருள் விரும்பினீர் அப்பொருள் பெறுவீர்
 என்றுகன்று எறிந்தோன் எடுத்திவை உரைப்ப
 அன்றுமுதல் தருமனும் அனுசரும் இவனைப்
 பூசனை புரிந்துகட் புலன் இலான் மைந்தரை
 நாசனம் பண்ணி நராதிபர் ஆகிச்
 சிந்தையில் நினைந்தவை செகத்தினிற் செயங்கொண்டு
 அந்தமில் செல்வத்து அரசியல் பெற்றார்
 ஈங்குஇது நிற்க இவ்விர தத்துஇயல்
 ஓங்கிய காதைமற்று ஒன்றுஉரை செய்வாம்
 கஞ்சநான் முகன்தருங் காசிபன் புணர்ந்த
 வஞ்சக மனத்தாள் மாயைதன் வயிற்றிற்
 சூரன் என்று ஒருவனுந் துணைவருந் தோன்றி
 ஆர்கலி சூழ்புவி அனைத்தையும் அழித்தே
 சீருடைச் சுவர்க்கத் திருவளங் கெடுத்தும்
 புரந்தரன் முதலிய புலவரை வருத்தியும்
 நிரந்தந் தீய நெறிநடத் துதலால்
 ஆயிரங் கண்ணனும் அமரரும் முனிவரும்
 நீஇரங்கு எமக்குஎன நெடுங்கரங் கூப்பி
 இரசத கிரிஉறை இறைவனை வணங்கி
 வரமிகுஞ் சூரன் வலிமைகள் உரைக்கச்
 சுடர்விடு மணிமுடிச் சூரனை வெல்லக்
 கதிர்விடு வடி வேல் கரதலத்து ஏந்தும்
 புதல்வனைத் தருவோம் போமின் நீர்என
 அமரர் கோனுக்கு அரன்விடை கொடுத்துச்
 சமர வேல்விழித் தையலுந் தானுங்
 கூடிய கலவியிற் கூடாது ஊடலும்
 ஓடிய வானோர் ஒருங்கு உடன் கூடிப்
 பாவகன் தன்னைப் பரிவுடன் அழைத்துச்

சூரன் செய்யுந் துயரம் எல்லாம்
 ஊர்அரவு அணிந்தோற்கு உரையென உரைப்பக்
 காமனை எரித்த கடவுள்ளன்று அஞ்சிப்
 பாகவன் பயமுறப் பயம்உனக்கு ஏதென
 உற்றிடுங் கரதலத்து உன்னையே தரித்தான்
 நெற்றியின் நயனமும் நீயே ஆதலிற்
 குற்றம்அடாது கூறுநீ சென்றென
 வானவர் மொழிய மற்றவன் தானுந்
 தானும்அச் சபையில் தரியாது ஏகி
 எமைஆ ளுடைய உமையா ளுடனே
 அமையா இன்பத்து அமர்ந்துஇனிது இருந்த
 பள்ளி மண்டபம் பாவகன் குறுகலும்
 ஒள்ளிய மடந்தை ஒதுங்கிநா னுதலுந்
 தெள்ளிதிற் பரமனுந் தேயுவைக் கண்டே
 அறுமுகப் பிள்ளையை அவன்கையில் ஈதலும்
 வறியவன் பெற்ற வான்பொருள் போலச்
 சோதி நீள்முடிச் சுடரோன் கொணர்ந்து
 வாத ராசன் மலர்க்கையிற் கொடுப்ப
 நீதி யோடு நின்றுகை யேந்திப்
 போதநீள் வாயுவும் பொறுக்கஒண் ணாமல்
 தரும்புனற் கங்கை தன்கையிற் கொடுப்பத்
 தரும்புனற் கங்கையும் தாங்க ஒண்ணாமற்
 பொருந்திரைச் சரவணைப் பொய்கையில் வைப்பத்
 தண்ஆர் வதனத் தாமரை ஆறுங்
 கண்ஆ நிரண்டுங் கரம்ஈ ராறும்
 தூண் எனத் திரண்ட தோள் ஈராறும்
 மாண்அயில் ஆதி வான்படை யுங்கொண்டு
 அறுமுகக் கடவுள் அங்கு அவதரித் திடலும்
 மறுகிய உம்பர் மகிழ்வுடன் கூடி

அறுமீன் களைப்பால் அளித்திர்என்று அனுப்ப
 ஆங்கவர் முலைஉண்டு அறுமுகன் தானும்
 ஓங்கிய வளர்ச்சி உற்றிடு நாளில்
 விமலனும் உமையும் விடையு கைத்து ஆறு
 தலைமகன் இருந்த சரவணத்து அடைந்து
 முருகுஅலர் குழல்உமை முலைப்பால் ஊட்ட
 இருவரும் இன்பால் எடுத்துஎடுத்து அணைத்துத்
 தேவர்தம் படைக்குச் சேனா பதியெனக்
 காவல் கொண்டு அளிக்கக் கதிர்முடி சூட்டி
 அயில்வேல் முதற்பல ஆயுதங் கொடுத்துத்
 திசைஎலாஞ் சொல்லுந் தேரும்ஒன்று உதவிப்
 பூதப் படைகள் புடைவரப் போய்நீ
 ஓதும் அவுணரை ஒறுத்திடுஎன்று அனுப்ப
 இருளைப் பருகும் இரவியைப் போலத்
 தகுவரென்று அவரைச் சமரிடை முருக்கிக்
 குருகுப் பேர்பெறுங் குன்றமுஞ் சூரன்
 மருமமுந் துளைபட வடிவேல் விடுத்தே
 யாவரும் வியப்புற இந்திரன் மகளாந்
 தேவகுஞ் சரியைத் திருமணம் புணர்ந்திட்டு
 அமரர்கோனுக்கு அமருலகு அளித்துக்
 குமர வேளுங் குவலயம் விளங்க
 அமரா வதியில் அமர்ந்துஇனிது இருந்தான்
 சமரவேலுடைச் சண்முகன் வடிவுகண்டு
 அமரர் மாதர் அனைவரும் மயங்கி
 எண்டருங் கற்பினை இழந்தது கண்டே
 அண்டர் எல்லாம் அடைவுடன் கூடி
 மாதொரு பாகனை வந்துஅடி வணங்கி
 மருமலர்க் கடம்பன்எம் மாநகர் புகாமல்
 அருள்செய வேண்டும்நீ அம்பிகா பதியென
 இமையவர் உரைப்ப இறைவன் தானுங்
 குமரனைக் கோபங் கொண்டுமுன் முனியக்
 காவல்கொண்டு எம்வினை கட்டறுத்து அருளுஞ்

சேவலங் கொடியோன் தேசம் போகத்
 திருந்திழை உமையாள் அருந்துயர் எய்தி
 வருந்திமுன் நிற்க மங்கையைப் பார்த்து
 மங்கை நீதான் வருந்துதல் ஒழிகுதி
 அங்கையாற் சூதெறிந்து ஆடுவோம் வாவென
 வென்றதுந் தோற்றதும் விளம்புவார் யாரெனக்
 குன்றமென் முலையாள் கூறிய சமயம்
 புற்றுஅரவு அணிந்த புனிதனைக் காணஅங்கு
 உற்றனன் திருமால் ஊழ்வினை வலியாற்
 சக்கிர பாணியைச் சான்றெனக் குறித்து
 மிக்கதோர் சூது விருப்புடன் ஆடச்
 சாயக நேருந் தடநெடுங் கருங்கண்
 நாயகி வெல்ல நாயகன் தோற்ப
 இன்பவாய் இதழ்உமை யான்வென் றேன்என
 எம்பெரு மானும் யான்வென் றேன்என
 ஒருவர்க் கொருவர் உத்தரம் பேசி
 இருவரும் சாட்சி இவனைக் கேட்ப
 மாமனை வதைத்த மால்முகம் நோக்கிக்
 காமனை எரித்தோன் கண்கடை காட்ட
 வென்ற நாயகி தோற்றாள் என்றுந்
 தோற்ற நாயகன் வென்றான் என்றும்
 ஒன்றிய பொய்க்கரி உடன் அங்கு உரைப்பக்
 கன்றிய மனத்தோடு கவுரி அங்கு உருத்து
 நோக்கிநீ இருந்தும் நுவன்றிலை உண்மை
 வாக்கினில் ஒன்றாய் மனத்தினில் ஒன்றாய்
 மைக்கரி உரித்தோன் வதனம் நோக்கிப்
 பொய்க்கரி உரைத்த புன்மையி னாலே
 கனல்என வயிற்றிற் கடும்பசி கனற்ற
 நிலமிசைக் குருட்டு நெட்டுடற் பாம்பாய்க்
 கடகரி முகத்துக் கடவுள்வீற்று இருக்கும்
 வடதரு நீழலிற் கிடவெனச் சபித்தாள்

முளரிகள் பூத்த முகில் நிறத்து உருப்போய்த்
 துளவுஅணி மருமகனுந் துணைவிழி இழந்தே
 ஆண்டுஅரைக் கணத்தில் ஆயிரம் யோசனை
 நீண்டபைப் பாந்தள் நெட்டுடல் எடுத்து
 வளர்மருப்பு ஒன்றுடை வள்ளல்வீற்று இருக்குங்
 கிளர்சினை ஆலின் கீழ்க்கிடந் தன்னால்
 திரிகடக் கரியின் திருமுகக் கடவுளும்
 வழிபடும் அடியார் வல்வினை தீர்த்தே
 எழில்பெறு வடமரத் தின்கீழ் இருந்தான்
 கம்பமா முகத்துக் கடவுள்தன் பெருமையை
 அம்புவி யோருக்கு அறிவிப் போம்என
 உம்பர் உலகத்து ஓரெழு கன்னியர்
 தம்பநூல் ஏணியில் தாரணி வந்து
 கரிமுகக் கடவுளைக் கைதொழுது ஏத்திக்
 கார்த்திகைக் கார்த்திகை கழிந்தபின் நாளில்
 ஆர்த்த கலங்கத்து அணியிழை வாங்கி
 இருபத் தோர்இழை இன்புறக் கட்டி
 ஒருபோது உண்டி உண்டுஒரு மனமாய்
 வேதத்து ஆதியும் பூமியில் எழுத்தும்
 ஆதிவி நாயகற்கு ஆன எழுத்தும்
 மூன்றுஎழுத் ததனால் மொழிந்தமந் திரமும்
 தேன்தருங் குழலியர் சிந்தையுட் செபித்தே
 உரைதரு பதினாறு உபசா ரத்தால்
 வரைமகள் மதலையை வழிபாடு ஆற்றி
 இருபது நாளும் இப்படி நோற்று
 மற்றநாள் ஐங்கர மாமுகன் பிறந்த
 அற்றைநாட் சதயமும் ஆறாம் பக்கமுஞ்
 சேரும் அத் தினத்தில் தெளிபுனல் ஆடி
 வாரண முகத்தோன் வருபெருங் கோயில்
 சீர்பெற மெழுகித் திருவிளக்கு ஏற்றிக்

குலவுபொற் கலைகள் கொடுவி தானித்து
 மலர்பல தொடுத்திடு மாலைகள் ஆற்றிக்
 கொலைபுரி வடிவேற் குகற்குமுன் வருகை
 மலைமுகக் கடவுளை மஞ்சனம் ஆட்டிப்
 பொற்கலை நல்நூற் பூந்துகில் சாத்திச்
 சொற்பெறு சந்தனச் சுகந்தம் பூசிச்
 செருந்தி சண்பகஞ் செங்கழு நீரொடு
 குருந்து மல்லிகை கோங்கொடு பிச்சி
 கருமுகை புன்னை கடிகமழ் பாதிரி
 மருவிரி ஞாழல் மகிழ்இரு வாட்சி
 தாமரை முல்லை தளைஅவிழ் கொன்றை
 பூமலர் நொச்சி பூந்தமைக் குவளை
 காந்தள் ஆத்தி கடம்புசெவ் வந்தி
 வாய்ந்தநல் எருக்கு மலர்க்கர வீரம்
 பச்சிலை நொச்சி படர்கொடி அறுகு
 முத்தளக் கூவிளம் முதலிய சாத்தித்
 தூபதீ பங்கள் சுகம்பெறக் கொடுத்தே
 அப்பம் மோதகம் அவல்எள் ஞுண்டை
 முப்பழந் தேங்காய் முதிர்மொழிக் கரும்பு
 சீனிதேன் சர்க்கரை செவ்விள நீருடன்
 பால்நறு நெய்தயிர் பருப்புடன் போனகங்
 கற்பகக் கடவுள் களித்திடத் திருமுன்
 பொற்புறப் படைத்துப் பூசனை பண்ணி
 நோற்பது கண்டு நோலாது இருந்த
 பாப்புரு வாகிய பஞ்சா யுதனும்
 யாப்புறு கொங்கையீர் யானும்நோற் பேனென
 ஆங்குஅவன் தனக்கும் வேண்டுவது அளித்துப்
 பாங்கொடுஇவ் விரதம் பரிந்துநோற் பித்தார்
 அண்டர்நா யகனாம் ஐங்கரன் அருளால்
 விண்டுவும் பண்டுஉள வேடம் பெற்றே

உஞ்ஞைமா நகர்புகுந்து உமையொடு விமலன்
 கஞ்சநாள் மலர்ப்பதங் கைதொழு திடலும்
 பஞ்சிமென் சீறடிப் பார்ப்பதி நெஞ்சின்
 வெஞ்சினம் மிகுந்து விமலனை நோக்கி
 யான்இடுஞ் சாபம் நீங்கியது ஏனென
 மானெடுங் கண்ணி மணிக்கதவு அடைப்ப
 இறையவன் இதற்குக் காரணம் ஏதென
 மறிகடல் துயிலும் மாயவன் உரைப்பான்
 பிறைமருப்பு ஒன்றுடைப் பிள்ளைஅன்று எனக்குத்
 தந்துஅருள் புரிந்த தவப்பயன் ஈதெனச்
 சிந்தை மகிழ்ந்து தேவர் தேவனும்
 பூங்கொடி அடைத்த பொன்தாழ் நீங்கச்
 சாங்குமுன் உரைத்த சங்கர பாணி
 இக்கதை சொல்ல அக்கணி சடையனும்
 மிக்கநல் விரதம் விரும்புடன் நோற்றபின்
 மாதுமை அடைத்த வன்தாழ் நீக்கி
 நாதனை நணுகிட நம்பனும் நகைத்தான்
 நானோ வந்து நகையா னதுஎனத்
 தேன்றேர் மொழியாள் தெளியக் கூறென
 நன்மதி நுதலாய் நானிலந் தன்னில்
 உன்மகன் நோன்பின் உறுதி அறிந்து
 சிந்தை மகிழ்ந்து சிரித்தேன் யானென
 அந்தமில் அரனை ஆயிழை வணங்கிப்
 பொருஞ்சூர் அறவேல் போக்கிய குமரன்
 வரும்படி யானும் வருந்திநோற் பேனென
 இறைவன் கதைசொல ஏந்திழை நோற்றபின்
 குறமட மகளைக் குலமணம் புணர்ந்தோன்
 சுடர்வடி வேலோன் தொல்வினை தீர்ந்து
 தாதுமை வண்டுஉழுந் தாமத் தாமனை
 மாதுமை யாளை வந்துகண்டனே

கண்ணநீ கண்ணிலாக் கட்செவி யாகெனத்
 தண்நறுங் குழல்உமை சாபம் இட் டதுவும்
 அக்குநீறு அணியும் அரன்முதல் அளித்த
 விக்கின விநாயக விரதம்நோற்று அதன்பின்
 சுடர்க்கதை ஏந்துந் துளவ மாலையன்
 விடப்பணி உருவம் விட்டுநீங் கியதும்
 பரிவுகொள் கூத்துடைப் பரமனும் நோற்றுக்
 கவுரிஅன்று அடைத்த கபாடந் திறந்ததும்
 வாசமென் குழலுடை மாதுமை நோற்பத்
 தேசம் போகிய செவ்வேள் வந்ததும்
 வானவர் நோற்று வரங்கள் பெற்றதும்
 நாரத முனிவன் நவின்றிடக் கேட்டே
 இந்நிலந் தன்னில் இவ்விர தத்தை
 மன்னவன் வச்சிர மாலிமுன் நோற்றுக்
 காயத் தெழுந்த கடும்பிணி தீர்ந்து
 மாயிரும் புவியின் மன்னனாய் வாழ்ந்து
 தடமுலைத் திலோத்தமை தனைமணம் புணர்ந்து
 மழவிடை போற்பல மைந்தரைப் பெற்றுக்
 கடைமுறை வெள்ளியங் கயிலையில் உற்றான்
 பரிவொடுஇவ் விரதம் பாரகந் தன்னில்
 விரைகமழ் நறுந்தார் விக்கிரமா தித்தன்
 மறிகடற் புவிபெற வருந்தி நோற்றிடுநாள்
 மற்றவன் காதன் மடவரல் ஒருத்தி
 இற்றிடும் இடையாள் இலக்கண சுந்தரி
 மெத்தஅன் புடன் இவ் விரதம்நோற் போனென
 அத்தந் தன்னில் அணியிழை செறித்துச்
 சித்தம் மகிழ்ந்து சிலநாள் நோற்றபின்
 உற்ற நோன்பின் உறுதி மறந்து
 கட்டிய இழையைக் காரிகை அவிழ்த்து
 வற்றிய கொவ்வையின் மாடே போட

ஆங்குஅது தழைத்தே அலருந் தளிருமாய்ப்
 பாங்குற ஓங்கிப் படர்வது கண்டு
 வேப்பஞ் சேரியிற் போய்ச்சிறை இருந்த
 பூப்பயில் குழல்சேர் பொற்றொடி ஒருத்தி
 அவ்வியம் இல்லாள் அவ்விடந் தன்னிற்
 கொவ்வை அடகு கொய்வாள் குறுகி
 இழையது கிடப்பக் கண்டுஅவள் எடுத்துக்
 குழைதவழ் வரிவிழிக் கோதைகைக் கட்டி
 அப்பமோடு அடைக்காய் அவைபல வைத்துச்
 செப்பமுடனே திருந்திழை நோற்றிடக்
 கரிமுகத்து அண்ணல் கருணை கூர்ந்து
 பண்டையில் இரட்டி பதம் அவட்கு அருளக்
 கொண்டுபோய் அரசனுங் கோயிலுள் வைத்தான்
 விக்கிரமா தித்தன் விழிதுயில் கொள்ள
 உக்கிர மானஉடை மணி கட்டித்
 தண்டையுஞ் சிலம்புந் தாளினின்றூ ஒலிப்பக்
 கொண்டல் போல்வருங் குஞ்சர முகத்தோன்
 மனமிகக் கலங்கும் மன்னவன் தன்னிடங்
 கனவினில் வந்து காரணமாக
 இலக்கண சுந்தரி இம்மனை இருக்கிற்
 கலக்கம் வந்திடுங் கழித்திடு புறத்தெனத்
 துண்ணென எழுந்து துணைவியை நோக்கிக்
 கண்ணுறக் கண்ட கனவின் காரணம்
 அண்ணல் உரைத்திடும் அவ்வழி தன்னில்
 ஆனை குதிரை அவைபல மடிவுற
 மாநகர் கேடுறும் வகையது கண்டு
 இமைப்பொழுது இவள்இங்கு இருக்கலா காதுஎன
 அயற்கடை அவனும் அகற்றிய பின்னர்
 வணிகன் தனது மனை புகுந்து இருப்ப
 மணியும் முத்தும் வலியகல் லாய்விட

அணியிழை தன்னை அவனும் அகற்ற
 உழவர்தம் மனையில் உற்றுஅவள் இருப்ப
 வளர்பயிர் அழிந்து வளம்பல குன்ற
 அயன்மனை அவரும் அகற்றிய பின்னர்த்
 குயவன் மனையிற் கோற்றொடி செல்லக்
 குயக்கலம் உடைந்து கொள்ளை போக
 அயற்கடை அவனும் அகற்றிய பின்னர்த்
 தூசுதூய் தாக்குந் தொழிலோர் மனைபுகத்
 தூசுகள் எல்லாந் துணிந்துவே றாகத்
 தூசரும் அவளைத் தூரஞ் செய்ய
 மாலைக் காரன் வளமனை புகலும்
 மாலை பாம்பாம் வகையது கண்டு
 ஞாலம் எல்லாம் நடுங்கவந்து உதித்தாய்
 சாலவும் பாவிநீ தான்யார் என்ன
 வெம்மனம் மிகவும் மேவி முனிவுறா
 அம்மனை அவனும் அகற்றிய பின்னர்
 அவ்வை தன்மனை அவள் புகுந்திருப்ப
 அவ்வை செல்லும் அகங்கள் தோறும்
 வைதனர் எறிந்தனர்மறியத் தள்ளினர்
 கைகொடு குற்றினர் கண்டோர் பழித்தனர்
 அவ்வை மீண்டுதன் அகமதிற் சென்று
 இவ்வகைக் கன்னிநீ யாரென வினாவக்
 காத்தாண்டு உலகு கருணையோடு ஆண்ட
 மார்த்தாண்ட ராசன் மாமகள் ஒருத்தி
 எல்லார்க்கும் மூத்தாள் இலக்கண சுந்தரி
 சொல்லுவிக் கிரம சூரியன் மனையெனச்
 சீர்கெட இருந்த தெரிவையை நோக்கி
 நீரது கொண்டு நிலம்மெழு கிடுகெனச்
 சாணம் எடுக்கத் தையலுஞ் சென்றாள்
 சாணியும் உழுத்துத் தண்ணீர் வற்றிப்

பேணிய புழுவாய்ப் பெரிது தோன்ற
 மான்னேர் விழியாள் வருந்துதல் கண்டு
 தானே சென்று சாணி எடுத்துத்
 தண்ணீர் கொணர்ந்து தரைமெழுக் கிட்டு
 மன்னிய வீட்டில் மணிவிளக்கு ஏற்றிப்
 புத்தகம் பாம்பாய்ப் பொருந்திநின்று ஆட
 மெத்தஉள் நடுங்கி வீழ்ந்துஅவள் கிடப்பக்
 கொவ்வையங் கனிவாய் கோதையை விலக்கி
 அவ்வை தானே அகமதிற் சென்று
 புத்தகம் எடுத்து பொருந்தப் பார்த்து
 வித்தக நம்பி விநாயக மூர்த்தி
 கற்பகப் பிள்ளைசெய் காரியம் இதுவென
 உத்தமி அவ்வை உணர்ந்துமுன் அறிந்து
 தவநெறி பிழைத்த தையலை நோக்கி
 நுவலரும் விநாயக நோன்புநோற் றிடுகெனக்
 கரத்து மூவுழுஇழைக் காப்புக் கட்டி
 அப்பமும் அவலும் மாம்பழ பண்டமுஞ்
 செப்பம தாகத் திருமுன் வைத்தே
 அவ்வை கதைசொல ஆயிழை கேட்டு
 மத்தகக் களிற்றின் மகாவிரத த்தை
 வித்தக மாக விளங்குஇழை நோற்றுக்
 கற்பக நம்பி கருணைபெற்றதன் பின்
 சக்கர வாள் சைனியத் தோடு
 விக்கிரமா தித்தன் வேட்டையிற் சென்று
 தானுஞ் சேனையுந் தண்ணீர் விரும்பி
 எவ்வகை செய்வோம் எனஉளம் மெலிந்தே
 அவ்வை தன்மனை அங்குஅவர் அணுக
 எய்துந் தாகமும் இளைப்புங் கண்டு
 செவ்வே அவற்றைத் தீர்க்க எண்ணி
 இலக்கண சுந்தரி என்பவள் தன்னை

அப்பமும் நீரும் அரசற்கு அருளெனச்
 செப்பிய அன்னை திருமொழிப் படியே
 உண்நீர்க் கரகமும் ஒருபணி காரமும்
 பண்ணேர் மொழியாள் பார்த்திபற்கு உதவ
 ஒப்பறு படையும் உயர்படை வேந்தனும்
 அப்பசி குதிரை அவைகளும் உண்டுந்
 தானது தொலையாத் தன்மையைக் கண்டே
 இவ்வகை சமைத்தநீ யாரென வினவ
 மல்வம்அம் குழலாள் மௌனமாய் நிற்ப
 அவ்வை தான்சென்று அரசற்கு உரைப்பாள்
 கணபதி நோன்பின் காரணங்கள் காண்பது
 குணமுடை இவள்உன் குலமனை யாட்டி
 இலக்கண சுந்தரி என்றுஅவ்வை கூற
 மங்கையை நோக்கி மனமிக மகிழ்ந்து
 திங்களேநேர் வெள்ளிச் சிவிகையில் ஏற்றிக்
 கொண்டுஊர் புகுந்தான் கொற்ற வேந்தனும்
 ஒண்தொடி யாரில் உயர்பதம் உதவினன்
 சிந்தூர நுதலார் சென்றுஅடி பணியச்
 சுந்தரியிருந்தாள் சுகத்துடன் மகிழ்ந்தே

காப்பு

கரும்பும் இளநீருங் காரெள்ளுந் தேனும்
 விரும்பும் அவல்பலவும் மேன்மேல் - அருந்திக்
 குணமுடைய னாய்வந்து குற்றங்கள் தீர்க்குங்
 கணபதியே இக்கதைக்குக் காப்பு

திருவிளங்கு மான்மருகா சேவதனில் ஏறி
 வரும்அரன்தான் ஈன்றருளு மைந்தா - முருகனுக்கு
 முன்பிறந்த யானை முகவா உனைத்தொழுவேன்
 என்கதைக்கு நீயென்றுங் காப்பு.

நூற்பயன்

பொன்னுமிகும் கல்விமிகும் புத்திரரோடு எப்பொருளும்
மன்னும் நவமணியும் வந்து அணுகும் - உன்னி
ஒருக்கொம்பின் யானைமுக உத்தமனார் நோன்பின்
திருக்கதையை கேட்கச் சிறந்து.

பொற்பணைக்கை முக்கண் புகர்முகத்துப் பொன்மவுலிக்
கற்பகத்தின் நோன்பின் கதைதன்னைச் - சொற்பெருக்க
கற்றவரும் நோற்றவருங் காதலித்துக் கேட்டவரும்
பெற்றிடுவர் கற்பகத்தின் பேறு.

வெள்ளை எருதுஏறும் விரிசடையோன் பெற்றுஎடுத்த
பிள்ளையார் நோன்பின் பெருங்கதையை - உள்ளபடி
நோற்றார் மிகவாழ்வார் நோலாது அருகுஇருந்து
கேட்டோர்க்கும் வாராது கேடு.

சூலிலார் நோற்கில் சுதரை மிகப்பெறுவார்
சாலமிகும் வெங்கலியார் தாம் நோற்கில் - மேலைப்
பிறப்புஎல்லாம் நல்ல பெருஞ்செல்வம் எய்திச்
சிறப்பிலே வாழ்வார் சிறந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிள்ளையார் கதை முற்றுப்பெற்றது

2
திருச்சிற்றம்பலம்

சிவபுராணம்

தொல்லையிரும் பிறனி கூழுந்தனை நீக்கி
அல்ல லறுத்தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னுந் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமனிதன் தாள் வாழ்க
ஆகம மாகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடி வாழ்க
வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க
ஈசன்அடி போற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி

சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடிபோற்றி
 ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
 சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந் தன்னை
 முந்தை வினை முழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லா அநின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
 பொய்யா யினஎல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே

மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கள் ஓர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட முடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழு அழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதிமலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனா தேன்ஆர் அமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கிஎன் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருனே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே

கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தம் கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
 காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேர் ஒளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக்காய் நின்ற
 தோற்றச் சுடர் ஒளியாய் சொல்லாத நுண் உணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என்சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம் ஐயா அரனேஓ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டு இங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஒன்று
 சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக் கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக் கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண கவசம்

அகரம் முதலே அழியாப் பொருளே
ஆயர் குலமே நேயர் கரமே
இகமும் மரமும் இணையும் இடமே
ஈதல் பரபாம் இதயத் தவமே
உலகக் குடையே உயிரின் கலையே
ஊதும் குழலுள் வேதப் பொருளே
ளரியும் கனலில் தெரியும் புனலே
ஏழை மனதில் வாழும் அருளே
ஐயம் தீர்க்கும் அறிவுக் கதிரே
ஐவர் துணையே அன்புச் சிலையே
ஒளியே விழியே உயிரே வழியே
ஓடும் நதியில் பாடும் அலையே
அவ்வவ்வுலகை ஆக்கும் நிலையே
அடியேன் சரணம் சரணம் சரணம் !
அறமே அறமே அறமே அறமே
திறமே திறமே திறமே திறமே
தவமே தவமே தவமே தவமே
வரமே வரமே வரமே வரமே
வேதம் விளையும் வித்தே விளைவே
நாதம் பொழியும் நலமே நிலமே
ஓதும்பொழுதே உடனே வருவாய்
உள்ளம் கேட்கும் வெள்ளம் தருவாய்
அறியாக் கவலை அதிகம் அதிகம்
அருள்வாய் அருள்வாய் கவசம் கவசம்
பொய்யா மொழியே பொங்கும் நிலவே
பூமிக் குடையின் காவற் பொருளே
பார்த்தன் பணியும் பாதம் காக்க
பாஞ்ச சன்னியம் பக்தனைக் காக்க

மூடர்கள் தமையும் மோகனன் காக்க
 முள்ளில் மலராய் முளைத்தோன் காக்க
 வாடும் உயிரை மன்னவன் காக்க
 தேடும் விழியைத் திருமால் காக்க
 கேலிப் பொருளைக் கிருஷ்ணன் காக்க
 கண்ணீர் நதியை கண்ணன் காக்க
 துன்பம் என்றொரு சுமையைத் தீர்க்க
 தூயோன் வருக துணையே தருக
 மாதர் கற்பும் மடவார் நோன்பும்
 மாயோன் காக்க மலைபோல் வருக
 தகிடத் தகிடத் தகிடத் தகவென
 தறிபடு துன்பம் தறிகெட ஓட
 திகிடத் திகிடத் திகிடத் திகிடத்
 திசைவரு கவலை பசைஇல தாக
 துருவத் துருவத் துருவிடத்
 தொலையாய் பொருளே அலையாய் வருக
 நிஷ்கா மத்தில் நிறைவோன் வருக
 கர்மசந் யாசக் களமே வருக
 ஞானம் யோகம் நல்குவன் வருக
 நல்லோர் வாழ்வில் நலமே நிறைக
 அடியேன் துயரம் அதிகம் அதிகம்
 அருள்வாய் அருள்வாய் கவசம் கவசம்
 பொங்கும் வேலும் புண்ணாக்காது
 பொருந்தும் துயரம் பொடிபடு மாறு
 தாங்கும் தலைவன் தாமரைக் கண்ணன்
 தாளில் விழுந்தேன் சரணம் சரணம்
 மதுகு தனனே மனிதன் சரணம்
 இருடி கேச இயலான் சரணம்
 கீதாச்சாரிய கிருஷ்ணா சரணம்
 வேதாச்சாரிய வேந்தே சரணம்
 தேவகி மைந்தா சிறியேன் சரணம்

யசோத குமார அடியேன் சரணம்
 உன்னை விட்டொரு உறவுக் கில்லை
 என்னை விட்டொரு இனியவ னில்லை
 நம்மை விட்டொரு நண்பர்க ளில்லை
 நன்மையில் உன்போல் நாயகனில்லை
 எங்கெங் கேநான் இருந்திடும் போதும்
 அங்கங் கேநீ அருள்செய வருக
 கோசலை ஈன்ற குமரா வருக
 கோதையின் மாலை கொண்டவன் வருக
 ரகுவம் சத்தின் நாயகன் வருக
 யதுவம் சத்தின் யாதவன் வருக
 மதுவை வென்ற மாதவன் வருக
 மலைக்குடி கொண்ட மாலவன் வருக
 திருப்பதி யாளும் திருமால் வருக
 திருவரங் கத்துப் பெருமாள் வருக
 இராவணன் கொடுமை தீர்த்தாய் ; துன்பம்
 'இரா' வணம் எமக்கும் இன்னருள் புரிக
 கம்சன் கொடுமை களைந்தோய் வருக
 காலனை வெல்லக் கைவலி தருக !
 நெற்றியில் திருமண் நெஞ்சில் வைரம்
 காதில் குண்டலம் கையில் வில்லொடு
 தண்டைக் காலில் சலங்கை குலுங்க
 அண்டையில் வந்து அருளே புரிக
 கௌரவர் தம்மைக் களத்தில் வென்றாய்
 கௌரவம் காக்கக் கண்ணா வருக
 பார்த்தன் மகிழப் பாடம் சொன்னாய்
 படித்தவன் மகிழப் பரமே வருக
 மூன்று குணங்கள் முறையாய்க் கூறிய
 சான்றோன் பாதம் தாவி யணைத்தேன்
 சிக்கென உன்னைச் சேர்த்துப் பிடித்தேன்
 பக்கென உந்தன் பாதம் பற்றினேன்

கொக்கென நின்று குறிவைத் திருந்தேன்
 அக்கணம் வந்தாய் அடியில் விழுந்தேன்
 இக்கணம் என்னை ஏங்கவிடாமல்
 தக்கவ னேநீ தயவுடன் அருள்க !
 கல்லாய்ப் போனவள் காலடி பட்டு
 பெண்ணாய் ஆனது பிழையே அன்று
 உன்னால் தானே உலகம் இயக்கம்
 கண்ணனி லாமல் கடல்வான் ஏது
 கண்ணனி லாமல் கடவுளு மில்லை
 கண்ணனி லாமல் கவிதையு மில்லை
 கண்ணனி லாமல் காலமு மில்லை
 கண்ணனி லாவிடில் காற்றே இல்லை
 எத்தனை பிறவி எத்தனை பிறவி
 அத்தனை பிறவியும் அடியேன் கொண்டால்
 சத்திய நாதன் தாள்களை மறவேன்
 தத்துவக் கண்ணன் தனிமுகம் மறவேன்
 உன்னை நம்பி உனையே சேர்ந்தால்
 பிறவிக ளிலைநீ பேசிய பேச்சு
 உலகில் போதும் ஒருமுறை மூச்சு
 உன்னிடம் சேர்த்து உன்வடி வாக்கு
 இங்கே நாங்கள் இருக்கும் வரையில்
 சங்கு முழங்கு தர்மம் நிலைக்க !
 பிள்ளைகள் வாழ்க்கை பிழையா காமல்
 மனையவள் வாழ்க்கை மாண்பு கெடாமல்
 இல்லை என்றொரு நாளில் லாமல்
 இன்னும் என்னும் ஆசை வராமல்
 தொல்லை என்பது துளியு மிலாமல்
 தொற்றும் நோய்கள் பற்றிவிடாமல்
 முதுமை துயரம் மூண்டு விடாமல்
 படுக்கையில் விழுந்து பரிதவிக்காமல்
 சிந்தனை கெட்டுத் திறமையும் கெட்டு

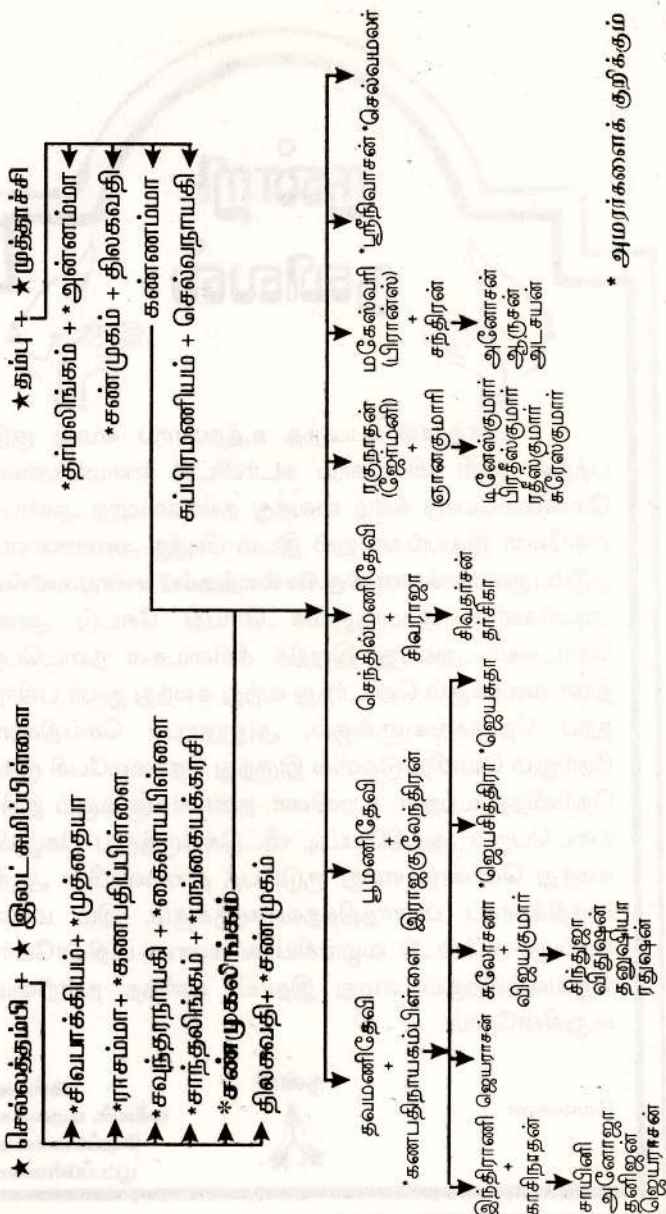
நிந்தனை பெற்று நீங்கி விடாமல்
 என்றும் பதினா றிளமை வழங்கு
 இப்பணி தொடர அற்புதம் காட்டு
 தளரா மேனியில் சக்தியை கூட்டு
 தாய்போ லிருந்து சாதம் ஊட்டு
 வாழ்ந்தால் இப்படி வாழ்வது நன்றென
 ஊராரக் கென்னை உதாரணம் காட்டு
 உலகில் ஒருவன் உத்தமன் இவனென
 உயிர்கள் பேசிடும் ஒருநிலை கூட்டு
 சிறியவர் பெரியவர் வறியவர் செல்வர்
 சரிசரி சரியெனத் தலையை யசைக்க
 பொலிபொலி பொலியெனப் புகழும் விளங்க
 மளமள மளவென மனையிருள் நீங்க
 கலகல கல கலவென காசுகள் சேர
 தளதள தளவெனத் தர்மம் தழைக்க
 வர வர வரவர வாய்ப்புக்கள் வாய்க்க
 ரகுபதி பசுபதி நன்மைகள் அருள்க
 ஐயா சரணம் சரணம் சரணம் !
 அடியேன் வாழ்வில் நீயே கவசம்
 கவசம் கவசம் கவசம் கவசம்
 வந்தது வாழ்வில் மன்னவன் கவசம்
 கவசம் கவசம் கவசம் கவசம்
 வாழ்க்கை என்றும் கோபுரக் கலசம்
 அரிஓம் அரிஓம் அரிஓம் அரிஓம்
 அவனே துணையென அறிவோம் அறிவோம் !
 அரிஓம் அரிஓம் அரிஓம் அரிஓம்
 அவனிடம் எதையும் தருவோம் தருவோம் !
 ஜெயஜெய ராமா ஜெயஜெய கிருஷ்ணா
 ஜெயஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய !
 ஜெயஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய ஜெயஜெய !

பொது அறிவு

1. இலங்கையின் சிறப்புப் பெயர்கள்?
இந்து சமுத்திரத்தின் முத்து, இந்து சமுத்திரத்தின் நித்திலம்
2. இலங்கையின் சுதந்திர தினம் எது?
1948 பெப்ரவரி 04ஆம் திகதி
3. இலங்கையின் குடியரசு தினமும் தேசிய வீரர் தினமும் எது?
மே மாதம் 22 ஆம் திகதி
4. இலங்கையின் சம்பிரதாய முதல் ஜனாதிபதி?
வில்லியம் கோபல்லாவ
5. இலங்கையின் முதல் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி
ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன
6. பிரித்தானிய முதலாவது தேசாதிபதி
பிரடெரிக் ஷோர்த் - 1798
7. இலங்கையரான முதலாவது மகாதேசாதிபதி சேர்ஓலிவர் குணதிலக
8. இலங்கை சுதந்திரமடையக் காரணமாயமைந்த யாப்பு
1947 - சோல்பரி யாப்பு
9. டொனலுர் யாப்பு சீர்த்திருத்தம் எத்தனையாம் ஆண்டு எதற்காக செய்யப்பட்டது?
1931 ஆம் ஆண்டு சர்வஜன வாக்குரிமை
10. இலங்கையின் முதலாவது அரசியல் சீர்திருத்தம் எது?
1833 ஆம் ஆண்டு கோல்புறாக் - கமறான் சீர்திருத்தம்
11. இலங்கையின் கடைசி மன்னன் யார்?
சிறி விக்கிரம ராஜசிங்கன்
12. இலங்கையின் அரச வெளியீடு முதன் முதல் எப்போது வெளியிடப்பட்டது?
"வார்த்தமானி" - 1802
13. இலங்கையின் முதலாவது பிரதம நீதியரசர்
1802 - 1806 வரை எட்மண்ட் க்ரிங்டன்
14. யாழ்ப்பாணத்திலே தேசவழமைச் சட்டம் எப்போது உருவாக்கப்பட்டது.
1707

15. இலங்கை ஐக்கியநாடுகள் சபையில் உறுப்பு நாடாகியது
1955
16. "சிங்களம் மட்டும்" சட்டம் எப்போது யாரால் நிறைவேற்றப்பட்டது?
1956 ஏப்பிரல் 5ஆம் திகதி S.W.R.D பண்டாரநாயக்காவால்
17. இலங்கையின் முதல் பெண்கள் பாடசாலை எது எப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டது?
உடுவில் மகளிர் கல்லூரி - 1824
18. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் எப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டது?
1942 இல்
(முதலாவது துணைவேந்தர் - ஜவர் ஜெனிங்ஸ் (பிரிட்டன்)
(முதலாவது துணைவேந்தர் - நிக்கலஸ் ஆட்டிகல (இலங்கை)
19. இலங்கையின் முதலாவது தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர்?
சுவாமி விபுலானந்தர்
20. இலங்கையின் நிர்வாக மாவட்டம் தேர்தல் மாவட்டம் மாகாணங்களின் எண்ணிக்கை யாது?
நிர்வாக மாவட்டம் - 25
தேர்தல் மாவட்டம் - 23
மாகாணங்கள் - 09
21. இலங்கை பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை ? 225
வாக்கு மூலம் தெரிவு செய்யப்படுவோர் - 196
தேசியப்பட்டியல் தெரிவு செய்யப்படுவோர் - 29
மொத்தம் - 225
22. இலங்கையின் தற்போதைய பாராளுமன்றம் எத்தனையாவது?
13வது பாராளுமன்றம்
23. ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கியத்துறையில் வெளிவந்த முதல் தமிழ் நாவல் எது?
ஒடிப்போனவன்
24. இலங்கையின் தேசிய விளையாட்டுக்கள் எவை?
எல்லே, கரப்பந்தாட்டம்
25. உலக தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டிற்கு வித்திட்டவர் யார்? தனிநாயகம் அடிகள்
26. தமிழ்மொழி அரசு கருமொழிக்கப்பட்டது எப்பொழுது?
1958 இல்
27. இலங்கை அரசிற்கும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையிலான புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை எப்போது கையெழுத்தானது? 2002 பெப்ரவரி 22 இல்

வம்சாவழி

நன்றி நவிலல்

பாசத்தால் உயர்ந்த உத்தமராய் எமது குடும்பத்தின் ஒளி விளக்காய் சுடர்விட்டு எமையெல்லாம் மேன்மையோடு வாழ வைத்து தன்னலமற்ற அன்பால் எல்லோர் இதயங்களிலும் இடம் பிடித்து அமரரான எமது குடும்பகுலவிளக்கான **திரு.செல்லத்தம்பி சண்முகலிங்கம்** அவர்களின் அமரத்துவச் செய்தி கேட்டு அன்று தொடக்கம் அவரது இறுதிக் கிரியைகள் நடைபெற்ற நாள் வரைக்கும் தொடர்ந்து வந்து கலந்து துயர் பகிர்ந்த தூய நெஞ்சங்களுக்கும், அனுதாபச் செய்திகளை நேரிலும் வெளிநாடுகளில் இருந்து தொலைபேசி மூலம் தெரிவித்த உற்றார், உறவினர், நண்பர்களுக்கும் இன்று நடைபெறும் அந்தியேட்டி வீட்டுக்கிருத்திய நிகழ்வில் கலந்து கொண்டு எமது குடும்பத் தலைவியின் ஆத்ம சாந்திக்காகப் பிரார்த்தித்தவர்களுக்கும், இம் மலரை சிறப்புற அச்சிட்டு வழங்கிய கரிகணன் பிறிண்டேர்ஸ் நிறுவனத்திற்கும் எமது இதயம் கனிந்த நன்றியைக் கூறுகின்றோம்.

வேலணை

நன்றி

ஆங்கனம்
மக்கள், மருமக்கள்,
பேரப்பள்ளைகள்,
பூப்பப்பள்ளைகள்

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது
எது நடக்கின்றதோ அது நன்றாகவே நடக்கின்றது
எது நடக்க இருக்கின்றதோ அதுவும்
நன்றாக நடக்கும்
உன்னுடையது எதை ஆழந்தாய்
எதற்காக அழுகின்றாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்
அதை நீ ஆழப்பதற்கு
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது
எது இன்று உன்னுடையதோ அது
நாளை மற்றொருவருடையதாகின்றது
மற்றொரு நாள் அது வேறொருவருடையதாகும்
இதுவே உலக நியதியும்
எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

-பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்-

